የክርስቲያን የወንጌል ኮንፍረንስ

በክርስቶስ የሚያምኑ አማኞች

አክቶበር 16-18, 2026
ሂውስተን፣ ቴክሳስ

ቁልፍ መግለጫዎች

የጌታ ደቀ መዛሙርት
“ኢየሱሳዊ ሰው” የሆኑ፣
ያለ ምንም ሽንገልና እና ግብዝነት ለሚያገኟቸው ሰዎች
ጣፋጭ፣ ማራኪ እና የሚስቡ ሊያደርጋቸው
እንደ የላቀ ደስታቸው እውነተኛው የሥስታንዱ አምላክ መገኘት አላቸው።

ዘላለማዊው ሕይወት መለኮታዊውን ባሕርይ የያዘው የእግዚአብሔር ሕይወት ነው፣
ሥስታንዱ አምላክ የአዲስ ኪዳን መዋቅር ነው፣
እግዚአብሔር ራሱን የሚሰውር አምላክ—ስውሩ አምላክ—ነው።

በክርስቶስ እንደ ሕያዉ ድንጋይ በመለኮታዊው ሕይወት በማደጋችን፣
የከበሩ ድንጋዮች ወደ መሆን እየተለወጥን ነው፤
በልውጠት ሂደት በኩል፣
በውድ ልጁ የሰጠን
የጸጋው ክብር ይመሰገን ዘንድ
የመላው መጽሐፍ ቅዱስ መደምደሚያ
እና ለመላው አጽናፍ ዓለም የምስራች የሆነችውን
አዲሲቱን ኢየሩሳሌም ለመሆናችን
ሥስታንዱ አምላክ ወደ ውስጣችን እየተሠራና ከእኛ ጋር አብሮ እየተዋቀረ ነው።

© 2026 Living Stream Ministry. መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው። ጥቅሶቹ የተወሰዱት ከሪካቨሪ ቨርዥን መጽሐፍ ቅዱስ ሲሆን በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ያለው አገልግሎት ከሊቪንግ ስትሪም ሚኒስትሪ በተገኘ በጎ ፈቃድ እንደገና የታተሙ ናቸው። በማንኛውም መልኩ አታባዙ።

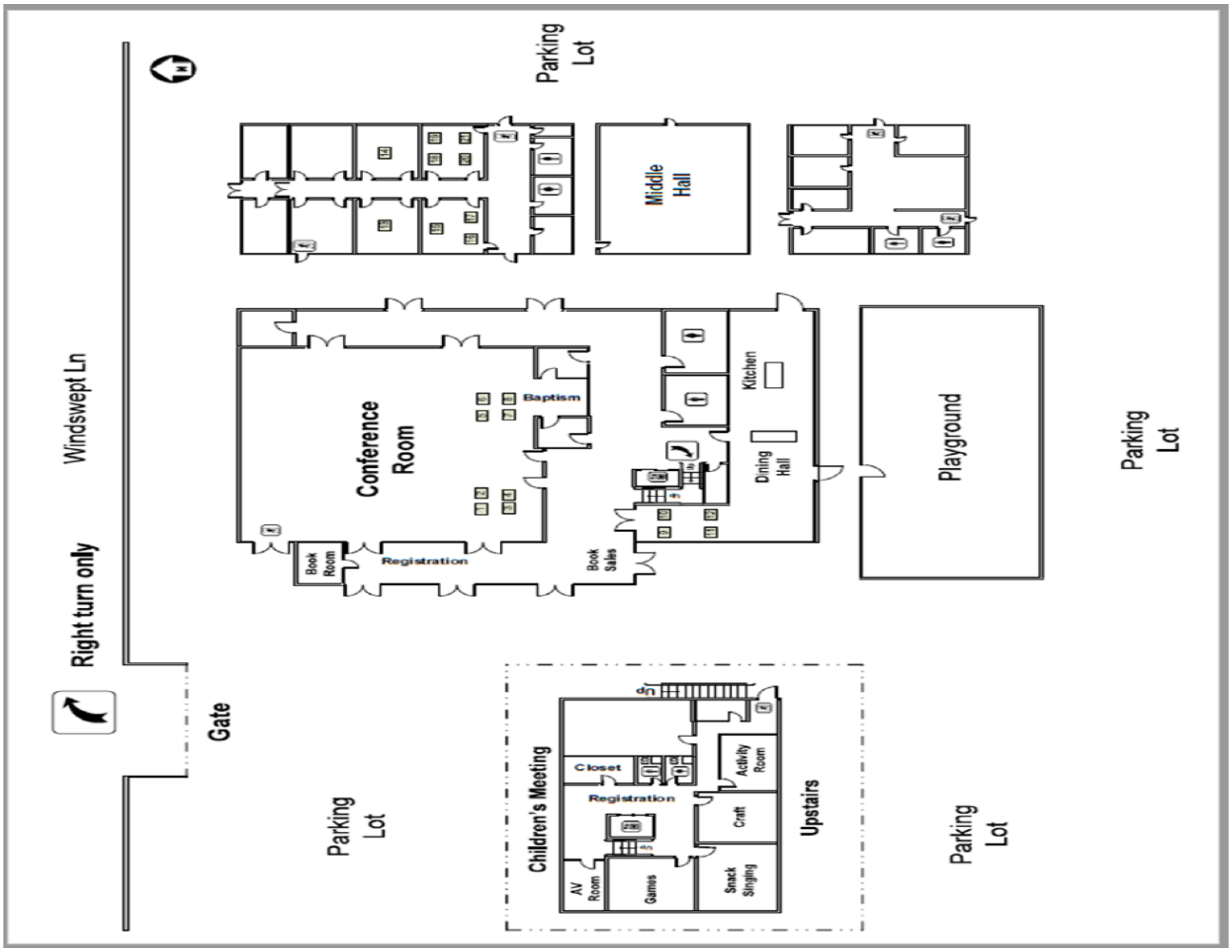
Windswept Ln
Right turn only
Gate
Parking Lot
Parking Lot
Parking Lot
Parking Lot
Middle Hall
Conference Room
Baptism
Registration
Book Room
Book Sales
Kitchen
Dining Hall
Playground
Children's Meeting
Closet
Registration
Activity Room
Craft
Upstairs
AV Room
Games
Snack Singing

የኮንፍረንስ መርሐ-ግብር

አርብ - አክቶበር 16

7:30 pm – 9:30 pm – 1ኛ ክፍለ ጊዜ
7:30 – መዘመር እና መልእክት 1
8:30 – ትንንሽ ቡድኖች
9:00 – ሰላምታ እና ቀለል ያሉ ምግቦች እና እንግዶችን መቀበል የስብሰባው መጨረሻ

ቅዳሜ - አክቶበር 17

10:00 am – 12:00 pm –2ኛ ክፍለ ጊዜ
10:00 – መዘመር እና መልእክት 2
11:00 – ትንንሽ ቡድኖች
11:45 – የምሳ ዕረፍት

12:00 pm – 5:00 pm – ዕረፍት እና የወንጌል ተግባራት
12:00 pm – ምሳ
1:30 – ለወንጌል መውጣት / ጉብኝቶች
4:00 – የወንጌል ሪፖርቶች
5:30 pm – እራት

6:45 pm – 9:00 pm – 3ኛ ክፍለ ጊዜ 3
6:45 – መዘመር
7:00 – መልእክት 3
8:00 –የአገልግሎቱን ጽሑፎች በቡድን ቡድን ሆኖ ማንበብ
8:30 – በየቡድኑ የተሞላነውን ማካፈል የስብሰባው
መጨረሻ

የጌታ ቀን - አክቶበር 18

9:30 – የጌታ ማዕድ
10:00 – መዘመር እና መልእክት 4
11:30 – የተሞላነውን ማካፈል
11:45 – የመደምደሚያ ቃል
የስብሰባው መጨረሻ

መልእክት አንድ

ደቀ መዛሙርት፣ አማኞች፣ ቅዱሳን እና ክርስቲያኖች

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ፦ ማቴ. 5፥1፤ 28፥19፤ 2 ቆሮ. 6፥14-16፤ 1 ቆሮ. 1፥2፤ 1 ጴጥ. 4፥16

1. **እኛ በአራቱ ወንጌላት የተዘገበው የኢየሱስ የአምላክ-ሰው ኑሮ እውነተኛ ሁኔታ በሆነው በኢየሱስ ባለው እውነታ መሠረት ክርስቶስን እየተከተልንና እየተማርን ያለን የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ነን፤ ይህም በቤተ ክርስቲያንና በአዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለክብሩ የራሱን ብዙዎች የተካተቱበት መገለጥ እንዲያገኝ የእርሱ ሕይወታዊ ርቢ እና ብዜት እንሆን ዘንድ ክርስቶስን በልምምዶቹ ለመለማመድ ነው—ማቴ. 5፥1፤ 28፥19፤ ኤፌ. 4፥20-24፤ 3፥21፤ ኢሳ. 43፥7፤ ራእ. 21፥11፦**
   - ሀ. ተፈጥሯዊ ሰው ከመሆን አምላክ-ሰው ወደ መሆን፣ እንደ መጀመሪያው አምላክ-ሰው በክርስቶስ ሞዴል መሠረት ተፈጥሯዊ ሕይወታችንን በመካድ መለኮታዊውን ሕይወት ወደ መኖር ደቀ መዛሙርት እየተደረግን ነው፤ ይህ፣ እውነታ በኢየሱስ እንዳለ ክርስቶስን መማር እና በእርሱ የተማሩ መደረግ፣ አዲስ እና ብዙዎች የተካተቱበት አምላክ-ሰው እንሆን ዘንድ በእግዚአብሔር ቃል አማካይነት በአእምሮአችን መንፈስ መታደስ ነው—ኤፌ. 4፥23፤ ዘዳ. 17፥18-20፦
     1. "እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ፤ እውነትንም ታውቃላችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል"—ዮሐ. 8፥31-32፣ 36፤ 15፥7።
     2. ቅዱሳት መጻሕፍትን ጸሎት በተሞላ መንገድ በማንበብ እና በቃሉ አገልግሎት በኩል መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚናገረውን ለመስማት ጆሮ ያለን በመሆን፣ በአእምሮአችን በመታደስ አማካይነት በመለወጥ በጌታ ደቀ መዛሙርት እየተደረግን ነው—ኤፌ. 6፥17-18፤ ራእ. 2፥7፤ ሮሜ 12፥2፤ ኤፌ. 4፥23።
     3. በአእምሮአችን መታደሳችን፣ በቅዱሳት መጻሕፍት ትምህርት እና በመንፈስ ቅዱስ አብርሆት መስጠት የእግዚአብሔርን አዳዲስ ሃሳቦች በመቀበል በኩል የሰው ሕይወት ነገሮችን በተመለከተ አሮጌዎቹን ፅንሰ-ሃሳቦች በሙሉ ማስወገድ ነው—መዝ. 119፥105፣ 130።
     4. በሰይጣን፣ በኃጢአት እና በሞት ላይ በሕይወት ለመንገሥ ሕይወት በሆነው በክርስቶስ በራሱ እየዳኑ ያሉ የጌታ ደቀ መዛሙርት ለመሆን፣ በእግዚአብሔር ቃል እንማር፣ እንመራ፣ እንገዛ እና በቃሉ ቁጥጥር ሥር እንሆን ዘንድ በቅዱሱ ቃል መልሰን መቀናበር አለብን—ሮሜ 5፥10፣ 17፤ ዘዳ. 17፥18-20፤ 2 ጢሞ. 3፥15-17።
   - ለ. ክርስቶስን መማር ክርስቶስን በመብላት በክርስቶስ መተካታችን ነው፤ በቤተ ክርስቲያን ለክብሩ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንመርጥና እናከናውን ዘንድ ክርስቶስን አቅርቦት እንደሚሰጠን፣ እንደሚያበረታን፣ ኃይል እንደሚሰጠን እና እንደሚያስችለን አቅርቦት ለመደሰት ክርስቶስን በመብላታችን በኢየሱስ ያለው እውነታ (የኢየሱስ የአምላክ-ሰው ኑሮ) የክርስቶስ አካል እውነታ (ብዙዎች የተካተቱበት ክርስቶስ የአምላክ-ሰው ኑሮ) ይሆናል—ዮሐ. 6፥57፤ ኢሳ. 7፥14-15፤ ዮሐ. 17፥4፤ ዕብ. 5፥8፤ ፊልጵ. 2፥8፤ ዮሐ. 6፥63፤ ኤር. 15፥16፤ ዕብ. 4፥16፤ ሮሜ 5፥5፤ 17፤ 12፥2፤ 2 ቆሮ. 5፥14፤ ኤፌ. 3፥20-21።
   - ሐ. የደከመውን በቃል እንድንደግፍ የተማረ ጆሮ እና ምላስ ሊኖረን ይችል ዘንድ ማለዳ ማለዳ በእርሱ በመንቃት ክርስቶስን እየተማርን ነው፤ እንደ ጌታ ደቀ መዛሙርት፣ በእርሱ እንደተማሩ፣ በእርሱ መደገፍ፣ በስሙ መታመን እና የራሳችንን ብርሃን አለማመንጨት አለብን—ኢሳ. 50፥4-5፤ 10-11።
   - መ. የዋህና በልቡ ትሑት እንደሆነው ማንነት፣ ቀንበሩ ልዝብ እና ሸክሙ ቀሊል እንደሆነው ማንነት እና ለነፍሳችን ራሱን እንደ ዕረፍት (ፍጹም ሰላም እና ሙሉ ዕርካታ) እንደሚሰጠን ማንነት ክርስቶስን እየተማርን ነው—ማቴ. 11፥28-30።
   - ሠ. በሁሉም ዓይነት ከባቢ ሁኔታ፣ የምንገኝበት ሁኔታ እና ተጽዕኖ የሚያደርግብን ሁኔታ ለመጉላቱ እርሱን በመኖር የእግዚአብሔርን ባሕርያት በክርስቶስ የሰብዕና ሰናይ ባሕርያት ለመግለጥ በውስጣችን እንደሚኖር ያለን ይበቃናል እንደማለታችን ምሥጢር ክርስቶስን እየተማርን ነው—ፊልጵ. 4፥5-13።
   - ረ. በአፍቃሪ እና ይቅር ባይ ልቡ እና በእረኝነት በሚንከባከብ እና በሚፈልግ መንፈሱ መሠረት ምሕረትን እንደሚሻው ማንነት ክርስቶስን እየተማርን ነው—ማቴ. 9፥12-13።

ሰ. ጌታን ለሦስት ዓመት ተኩል የተከተሉት ደቀ መዛሙርት ምን እንዳደረገ፣ እንዴት እንደተመላለሰ እና እንዴት እንደተናገረ አዩ፤ ወደ ውስጣቸው የተተነፈሰው የሕይወትና የእውነታ መንፈስ (ዮሐ. 20፥22) ከጌታ ወዳዩት ነገር እውነታ ሁሉ ይመራቸዋል (16፥13)።

ሸ. ጌታ ኢየሱስ የሰብዕናን ሕይወት በትንሣኤ፣ በራሱ ሳይሆን በሌላ ምንጭ፣ ማለትም፣ በአባቱ የሚኖር ሰው ነበር፤ በሰብዕናችን በሌላ ሕይወት፣ በውስጣችን በሚኖረው ክርስቶስ ስንኖር፣ እንደዚህ ዓይነቱ ኑሮ የጌታ እውነተኛ ደቀ መዛሙርት ያደርገናል።

ቀ. የጌታ ደቀ መዛሙርት "ኢየሱሳዊ ሰው" የሆኑ፣ ያለ ምንም ሽንግልና እና ግብዝነት ለሚያገኟቸው ሰዎች ጣፋጭ፣ ማራኪ እና የሚስቡ ሊያደርጋቸው እንደ የላቀ ደስታቸው እውነተኛው የሦስታንዱ አምላክ መገኘት አላቸው—ማቴ. 1፥23፤ መዝ. 43፥4፤ ሮሜ 14፥17፤ ነህ. 8፥10፤ ፊልጵ. 1፥25፤ 4፥5፣ 8-9፤ 1 ጢሞ. 4፥15-16።

በ. የክርስቶስ ተከታዮች ደቀ መዛሙርት የተደረጉት እንደ የአምላክ-ሰው ሞዴል—በሰብዕናው ራሱን በመካድ እግዚአብሔርን በመኖር (ዮሐ. 5፥19፣ 30)፣ ስለ ሰው የነበራቸውን ፅንሰ-ሃሳብ ሥር ነቀል በሆነ መንገድ በመለወጥ (ፊልጵ. 3፥10፤ 1፥21)— በምድር ላይ በነበረው የክርስቶስ የሰብዕና ኑሮ በኩል ነበር።

ተ. "ወንድም ዋችማን ኒ ለአሥራ ስምንት ዓመታት እንዴት እንደተመላለሰ በማስተዋል በምለሳው ነበርኩ። በእርሱ ያስተዋልኩት ነገር ሁሉ እኔን ደቀ መዝሙር ያደረጉኝ ነገሮች ሆነዋል (*The Collected Works of Witness Lee, 1994-1997,* vol. 5, "The Vital Groups," p. 76)።

II. እኛ ሕይወት ያለንና በእግዚአብሔር ልጅ እምነት የምንኖር፣ በክርስቶስ የምናምን አማኞች ነን፤ እምነት ምንም ያደርገናል፣ እግዚአብሔርን እንድንኖር፣ እግዚአብሔርን እንድንገልጥ እና እግዚአብሔርን ወደ ሰዎች ውስጥ እንድናገለግል ያደርገናል—2 ቆሮ. 6፥14-16፤ ሮሜ 1፥17፤ ዕብ. 11፥6፤ ገላ. 2፥20፦

ሀ. በክርስቶስ የሚያምኑ አማኞች (ዮሐ. 3፥15-16) ከአዳም ወደ ክርስቶስ ተሻግረዋል (1 ቆሮ. 15፥22)፣ በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት ለመሆን ዳግም ተወልደዋል (2 ቆሮ. 5፥17)፣ በዘላለማዊ ሕይወቱ ከክርስቶስ ጋር ተጣምረዋል፣ ከክርስቶስ ጋር አንድ መንፈስ ለመሆን ከእርሱ ጋር ተጋጥመዋል (1 ቆሮ. 6፥17)፦

1. በክርስቶስ እንደሚያምኑ አማኞች፣ ሁለት ጊዜ ተወልደናል፤ መጀመሪያ ጊዜ ተፈጥሯዊውን ሰው ለመሆን ተወልደናል፣ ነገር ግን አንድ ቀን በመለኮታዊው፣ በዘላለማዊው ሕይወት እንደ አዲስ ለመወለድ ዳግም ተወልደናል—ዮሐ. 3፥6-7።
2. የመንፈሳዊ ውልደታችን ሁለተኛው የልደት ምስክር ወረቀታችን፣ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን መንፈስ ከመንፈሳችን ጋር እንደሚመሰክር በሚናገረው በሮሜ 8፥16 ይታያል፤ የመለኮታዊውና የምሥጢራዊው ውልደታችን የምስክር ወረቀት ሁለት እጥፍ መንፈስ፣ መንፈስ ከጌታ ጋር አንድ መንፈስ ከሆነው ከመንፈሳችን ጋር ነው።

ለ. ሰው ክርስቶስን ሲሰማ፣ ሲያውቀው፣ ሲያደንቀው፣ ውድ ሃብቱ ሲያደርገው፣ ክርስቶስ በሰው ውስጥ እምነት እንዲመነጭ ያደርጋል፣ ሰው በእርሱ እንዲያምንም ያስችለዋል፤ ከዚህ የተነሣ፣ ሰው በእርሱ የሚያምንበት በሰው ውስጥ ያለ እምነት ይሆናል—ዕብ. 12፥2።

ሐ. እምነት ቃሉን ከመስማት ይመጣል፤ ክርስቶስን ስንሰማና በተጻፈው ቃል ውስጥ እንዳለው ሕያው የእግዚአብሔር ቃል ከእርሱ ጋር ስንገናኝ፣ እምነታችን ለመሆን እንደ መንፈስ ወደ ውስጣችን የታደለው የተተገበረው ቃል ይሆናል፤ ከዚህ የተነሣ፣ በክርስቶስ አካል የለበሰው እና ከመንፈሳችን ጋር እንደተዋሐደው መንፈስ እውን የሆነው እግዚአብሔር እምነት ነው—ሮሜ 10፥17፤ ዮሐ. 1፥1፤ 5፥39-40፤ 6፥63።

መ. ከእምነት የሆነው መስማት የፍቅር አድናቆታችንን ያነቃል፣ ጌታን ይበልጥ ስንወደው፣ ሁሉን-ወዳካተተው መንፈስ ብልጥግናዎች፣ ትርፍ ሊያመጣን እምነት ይበልጥ ይሠራል—ገላ. 3፥2፤ 5፤ 5፥6።

ሠ. ሮሜ 12፥3 "እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የእምነትን መጠን እንዳካፈለው፥ እንደ ባለ አእምሮ እንዲያስብ እንጂ ማሰብ ከሚገባው አልፎ በትዕቢት እንዳያስብ" ይላል፦

1. በተሳከረ አእምሮ ስለ ራሳችን ማሰብ ከሚገባን አልፈን ማሰብ የአካሉን ሕይወት ተገቢ ስርዓት ያጠፋል፤ እግዚአብሔር በመጠን ሳይሆን በጥራት አንድ ዓይነት እምነትን ሰጥቶናል፤ የመጠኑ ጉዳይ በምናድግበት መንገድ ላይ ይመረኮዛል፤ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳደገው ዛሬ ካደግን፣ የምንቀበለው የእምነት ድርሻ በእጅጉ ይተልቃል።

2. እግዚአብሔር የሚያካፍለን የእምነት መጠን በአመለካከታችን ላይ ይመረኮዛል፤ እንደ ባለ አእምሮ የማናስብ (ስለ ራሳችን ማሰብ ከሚገባን አልፈን የምናስብ፣ አንዳችን ሌላችንን ከራሳችን ይልቅ እንደሚሻል የማንቆጥር እና ምንም ሆነን ሳለ የሆነ ነገር እንደሆንን የምናስብ) ከሆነ፣ እግዚአብሔር ለእኛ እምነት ማካፈሉን አይጨምርም፣ ምናልባትም ይቀንሰዋል—ፊልጵ. 2፥2-3፤ ገላ፣ 6፥3፤ 1 ቆሮ. 8፥1-3።

ረ. እኛ አማኞች ከክርስቶስ ጋር ባለን በሚከተሉት ግንኙነቶች በእምነት እንኖራለን፡-

1. ክርስቶስ ወይኑ ነው፣ እኛ ቅርንጫፎቹ ነን—ዮሐ. 15፥1-8።
2. ክርስቶስ ራስ ነው፣ እኛ ብልቶቹ ነን—1 ቆሮ. 12፥27።
3. ክርስቶስ የሕይወት እስትንፋስ፣ የሕይወት ውኃ እና የሕይወት እንጀራ ነው፣ እኛ እርሱን ተንፋሾች፣ ተመጋቢዎች፣ ጠጪዎች ነን—ዮሐ. 20፥22፤ 4፥10፣ 14፤ 7፥37-39፤ 6፥35፣ 51-63፣ 68።
4. ክርስቶስ ሙሽራው ነው፣ እኛ የእርሱ ሙሽራ ነን—3፥29፤ ኤፌ. 5፥25-27፤ ራእ. 19፥7-9፤ 2 ቆሮ. 11፥2-3።
5. ክርስቶስ ወላጅ ለሌላቸው አባት ነው፣ እኛ በየቀኑ መታደጉንና ማዳኑን የሚያመላክቱትን እንክብካቤውንና ነጻ ማውጣቱን የምንደሰት፣ ወላጅ የሌላቸው የነበርን፣ አሁን ግን የእርሱ ልጆች የሆንን ነን—ዮሐ. 14፥18፤ መዝ. 68፥ 5-6፤ ኢሳ. 9፥6፤ 22፥19-22፤ ዮሐ. 1፥12-13፤ 14፥10፤ መዝ. 107፥1-43፤ 110፥4፤ ራእ. 2፥1፣ 7፤ ዕብ. 7፥25፤ ሮሜ 5፥10።
6. ክርስቶስ ሐኪማችን ነው፣ እኛ ይቅርታችን፣ ድሰታችን፣ እርካታችን እና ነጻነታችን ይሆንልን ዘንድ እርሱን እንደ ፈዋሻችን የምንደሰት ታካሚዎቹ ነን—ዘጸ. 15፥23-26፤ ማር. 2፥1—3፥6።
7. ክርስቶስ የዓለም ብርሃን ነው፣ እኛ የሕይወት ብርሃን እንዲኖረንና መለኮታዊውን ብርሃን ለማሰራጨት የእርሱ አሰራጮች እንድንሆን ተከታዮቹ ነን—ዮሐ. 8፥12፤ ማቴ. 5፥14-16፤ ፊልጵ. 2፥12-16፤ 1 ዮሐ. 1፥5፣ 7፣ 9፤ ራእ. 21፥23።

III. እኛ ለእግዚአብሔር የተለየንና ቅዱስ የተደረግን የእግዚአብሔር ቅዱሳን ነን—ሮሜ 1፥7፤ 1 ቆሮ. 1፥2፣ 30፤ ተዛ. ዘኍ. 6፥1-9፡-

ሀ. በሚቤዠው ደሙ በስፍራ ተቀድሰናል—ዕብ. 13፥12።

ለ. በቅዱስ ባሕርይው በባሕርይ እየተቀደስን ነው—2 ተሰ. 2፥13፤ ዕብ. 2፥10-11፤ 1 ቆሮ. 6፥11፤ ኤፌ. 5፥26፤ 1 ተሰ. 5፥23-24።

IV. ከክርስቶስ ጋር አንድ የሆንን፣ በየዕለት ሕይወታችን ለመጉላቱ እርሱን ለመኖር ከእርሱ ጋር ባለን ሕይወታዊ ጥምረት የተትረፈረፈ አቅርቦት እንደሚሰጠን ይዘቶች ክርስቶስ ያለን እኛ፣ ክርስቲያኖች፣ ክርስቶስ-ሰዎች ነን—ሐዋ. 11፥26፤ 26፥28፤ 1 ጴጥ. 4፥16፤ 1 ቆሮ. 6፥17፤ 2 ቆሮ. 4፥7፤ ፊልጵ. 1፥19-21፡-

ሀ. ክርስቲያን የመሆን ግቡ እና እግዚአብሔር በኢኮኖሚው የወሰነልን እጣ ፈንታ ለእግዚአብሔር ክብር፣ ለመገለጡ ክርስቶስን እንኖር ዘንድ በመንፈስ እንድንመላለስ ነው—ገላ. 2፥20፤ 5፥16፣ 25፤ 6፥17፤ ኢሳ. 43፥7፤ 1 ቆሮ. 6፥20፤ 10፥31።

ለ. በዚህ ምድር ላይ ያለ እያንዳንዱ ክርስቲያን ለክርስቶስ አካል መገንባት እንደ ሚያገለግል የክርስቶስ ብልት ጌታ የመደበለት ልዩ ጉዞ አለው፤ ጉዞውን ራሱ መጓዝ አለበት፤ ማንም እርሱን መተካት አይችልም፣ እርሱም ማንንም መተካት አይችልም—ሐዋ. 13፥22፣ 25፣ 36፤ 20፥24፤ 1 ቆሮ. 9፥24፤ 12፥14-22፤ 2 ጢሞ. 4፥7-8።

የቡድን ክፍለ ጊዜያት
አብሮ ኅብረት ለማድረግ እና ለመጸለይ የአገልግሎቱ ንባብ

መልእክት አንድ

ደቀ መዛሙርት፣ አማኞች፣ ቅዱሳን እና ክርስቲያኖች

ደቀ መዛሙርት

በመጀመሪያ፣ አማኞች ደቀ መዛሙርት ተብለው ተሰይመዋል። “ደቀ መዛሙርት” የሚለው ስያሜ በወንጌላት እና በሐዋሪያት ሥራ ብዙ ጊዜ ጥቅም ላይ ውሏል፣ በመልእክቶች ግን ፈጽሞ ጥቅም ላይ አልዋለም። ማቴዎስ 5፥1 “ሕዝቡንም አይቶ ወደ ተራራ ወጣ፤ በተቀመጠም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀረቡ” ይላል። ክርስቶስ ተራራው ላይ [ወጥቶ] ሲቀመጥ ሕዝቡ ሳይሆን ደቀ መዛሙርቱ የእርሱ አድማጮች ለመሆን ወደ እርሱ መጡ። በመጨረሻም፣ የሚያምኑት አይሁድ ብቻ ሳይሆኑ ደቀ መዛሙርት የተደረጉ አሕዛብም የእርሱ ደቀ መዛሙርት ሆኑ። በማቴዎስ 5፥1 እና 2 ጌታ ኢየሱስ ሕዝቡን ሳይሆን ደቀ መዛሙርቱን አስተማረ። በዙሪያው የተሰበሰበው ሕዝብ የውጭው ክበብ ነበር፣ ደቀ መዛሙርቱ ግን የውስጡ ክበብ ነበሩ። እነዚህ ደቀ መዛሙርት አይሁድ አማኞች ነበሩ። ሆኖም፣ የመንግሥቱን ሕገ መንግሥት ድንጋጌ በተራራው ላይ ሆነው ሲሰሙ፣ የአይሁድ ሕዝብ ሳይሆን የአዲስ ኪዳን አማኞች ወኪሎች ነበሩ። በማቴዎስ 28፥19 ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲሄዱ አሕዛብንም ደቀ መዛሙርት እንዲያደርጉ ነግሯቸዋል። ይህ ማለት አሕዛብ ደቀ መዛሙርት ይደረጋሉ ማለት ነው። ስለዚህ፣ አይሁድ እና አሕዛብ አማኞች ሁለቱም ደቀ መዛሙርት ናቸው። በዋናነት ከአይሁድ የተዋቀረው በተራራው ላይ ያለው አድማጭ ደቀ መዛሙርቱን ሁሉ ይወክላል።

አማኞችን እንደ ደቀ መዛሙርት የሚያመላክቱ ሌሎች ሦስት ጥቅሶች ማቴዎስ 28፥16፤ የሐዋርያት ሥራ 6፥1 እና 21፥16 ናቸው። ማቴዎስ 28፥16 “አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ግን ኢየሱስ ወዳዘዛቸው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ” ይላል። የሐዋርያት ሥራ 6፥1 ደቀ መዛሙርት እየበዙ እንደሄዱ ይናገራል፣ 21፥16 ከቂሣርያ ስለ መጡ ደቀ መዛሙርት ይናገራል። እነዚህ ሁሉ ጥቅሶች የአማኞች አንዱ መጠሪያ ደቀ መዛሙርት እንደሆነ ያመለክታሉ።

ደቀ መዛሙርት ክርስቶስን የሚከተሉ ናቸው። በአገልግሎቱ ጌታ ኢየሱስ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ እንዲገቡ ለሕዝቡ ነገረ (ማር. 1፥15፤ ማቴ. 4፥17)። አንዳንዶች ንስሐ ሲገቡ ወይም ከእርሱ ጋር የመሄድ አዝማሚያ ሲኖራቸው “ተከተሉኝ” ብሏቸዋል (ማቴ. 4፥19፤ 9፥9፤ 19፥21፤ ሉቃ. 9፥59)። እንደ ደቀ መዛሙርት አማኞች ጌታ ኢሱስን ይከተላሉ።

ደቀ መዛሙርት ከክርስቶስ የሚማሩም ናቸው። በማቴዎስ 11፥29 ጌታ ኢየሱስ ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ” ይላል። ክርስቶስን ለመከተል እና ከእርሱ ለመማር መታደብ ያስፈልጋል። ሳንታደብ እርሱን መከተል ወይም ከእርሱ መማር አንችልም። በተለይም ክርስቶስን እንማር ዘንድ መታደብ ያስፈልገናል።

አማኞች

በአዲስ ኪዳን ብዙ ጥቅሶች ስለ አማኞች ይናገራሉ። የሐዋርያት ሥራ 5፥14 “የሚያምኑትም ከፊት ይልቅ ለጌታ ይጨመሩለት ነበር” ይላል። በ 1ኛ ጢሞቴዎስ 6፥2 ጳውሎስ ጌቶቻቸው አማኞች ለሆኑ ባሪያዎች ትእዛዝ ይሰጣል፤ በ 4፥12 “በቃልና በኑሮ በፍቅርም በእምነትም በንጽሕናም ለሚያምኑት ምሳሌ” እንዲሆን ጢሞቴዎስን ያዘዋል።

በ 2ኛ ቆሮንቶስ 6፥14 ጳውሎስ የቆሮንቶስ አማኞችን “ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ” እንዳይጠመዱ አጥብቆ ያሳስባቸዋል። ከዚያ በሚቀጥለው ቁጥር “የሚያምን ከማያምን ጋር ምን ክፍል አለው?” ብሎ ይጠይቃል። በቁጥር 14 “በማይመች” የሚለው ቃል በተለየ ማለት ነው፤ በዓይነት ያለ ልዩነትን ያመለክታል። ይህ ንጹሕና ርኩስ የሆኑ ሁለት የተለያዩ እንስሳትን በአንድ ላይ መጥመድ የሚከለክለውን ዘዳግም 22፥10ን ያመላክታል። ዛሬ እኛ አማኞች ንጹሕ ነን፣ የማያምኑት ግን ርኩስ ናቸው። ስለዚህ የሚያምኑት እና የማያምኑት የተለያዩ ሕዝቦች ናቸው። ከአማኞች መለኮታዊ ባሕርይ እና ቅዱስ መቆሚያ የተነሣ አብረው መጠመድ የለባቸውም።

ገላትያ 3፥23 እና 25 ስለ እምነት መምጣት ይናገራል። ቁጥር 23 “እምነት ሳይመጣ ሊገለጥ ላለው እምነት ተዘግተን ከሕግ በታች እንጠበቅ ነበር” ይላል። ይህ ጥቅስ እምነት የመጣበት እና የተገለጠበት ጊዜ እንደነበር በግልጽ ያመላክታል። እምነት በብሉይ ኪዳን ውስጥ አልተገኘም፤ የመጣው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነበር። ክርስቶስ ሲመጣ፣ ጸጋ መጣ፣ እምነትም መጣ። እምነት ሕግን ለመተካት መጣ። ስለዚህ ገላትያ 3፥25 “እምነት ግን መጥቷልና ከእንግዲህ ወዲህ ከሞግዚት በታች አይደለንም” ይላል። በዚህ ጥቅስ መሠረት፣ አሁን እምነት ስለመጣ ከእንግዲህ ሞግዚታችን ከሆነው ከሕግ በታች

አይደለንም። እምነት እና ሕግ አብረው ሊኖሩ አይችሉም። እምነት ከመምጣቱ በፊት ከሕግ በታች ነበርን። አሁን ግን እምነት ስለመጣና ስለተገለጠ፣ ይህ እምነት ሕግን ይተካል። ሕጉ ጠብቆናል ወደ ክርስቶስም አምጥቶናል፤ አሁን ግን በልምምዳችን በእምነት መተካት አለበት። እምነት በክርስቶስ የሚያምኑትን የሚገልጥ ባሕርይ ነው፣ ሕጉን ከሚጠብቁትም ይለያቸዋል (ሐዋ. 6፥7፤ 1 ጢሞ. 3፥9)። እኛ ሕግ ጠባቂዎች አይደለንም—እኛ በክርስቶስ የምናምን ነን።

በአዲስ ኪዳን፣ እምነት መለኮታዊ ገጽታ እና ሰብዓዊ ገጽታ አለው። ከእግዚአብሔር አንጻር "እምነት" እግዚአብሔር ልጁን ወደ ምድር እንደላከው፣ ክርስቶስ ቤዛነትን ለመፈጸም በመስቀል ላይ እንደሞተ፣ እንደተቀበረ ከሞትም እንደተነሣ፣ በትንሣኤም መለኮታዊውን ሕይወት እንደለቀቀ እና ሕይወትን የሚሰጠው መንፈስ እንደሆነ—ይህም ሁሉ በእርሱ ለሚያምኑት ጸጋ፣ ሕይወት፣ ኃይል እና ሁሉ ነገራቸው ለመሆን ወደ ውስጣቸው እንዲገባ መሆኑን ያመላክታል። ከእኛ አንጻር እምነት ከመስማት፣ ከማድነቅ፣ ከመጥራት፣ ከመቀበል፣ ከማመን፣ ከመጋጠም፣ ከመካፈል እና ከመደሰት ጋር ይገናኛል። እምነት ከሌለን ከእግዚአብሔር አንጻር የተፈጸመው ሁሉ ውጫዊ ሆኖ ይኖራል፤ ከእኛም ጋር በግል ደረጃ የሚገናኝ አይሆንም። ራሱን ወደ ውስጣችን ማደል የሆነው የእግዚአብሔር ኢኮኖሚ በእምነት ነው።

አማኞች፣ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ እንደ የሚወልዳቸው ሕይወት ክርስቶስን የተቀበሉ ናቸው። በክርስቶስ ማመን እርሱን ከመቀበል ጋር እኩል ነው። በክርስቶስ ስናምን እርሱን እንቀበለዋለን። በእርሱ በማመን እንቀበለዋለን።

ዮሐንስ 1፥12 እና 13 "ለተቀበሉት ሁሉ ግን በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው፤ እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም" ይላል። እዚህ ጋር በጌታ ኢየሱስ ማመን እርሱን ከመቀበል ጋር እኩል እንደሆነ እናያለን። አንድ ሰው በጌታ ስም የእውነት ካመነ በአንድ መንገድ ወይም በሌላ "ጌታ ኢየሱስ" ይላል። ከማንነታችን ጥልቀት ስሙን እስከጠራን ድረስ በእርሱ እናምናለን። ስሙን በመጥራት በእርሱ ካመንን፣ ይህ እርሱን እንደተቀበልን ያረጋግጣል። በተጨማሪም፣ እርሱን ስለተቀበልን፣ የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን ሥልጣን ተቀብለናል። ይህ ሥልጣን ለመባዛቱ እና ለመገለጡ የእግዚአብሔር ልጆች እንደሚያደርገን እንደሚወልደው ሕይወት ክርስቶስ ራሱ ነው።

በጌታ ኢየሱስ ማመን እርሱን መቀበል ለመሆኑ ሃቅ አጽንኦት ሰጥተናል። ጌታ የሚቀበሉት ነው። እርሱ አሁን እንድንቀበለው እየጠበቀ እና እየተጠባበቀ ከሙሉ ቤዛነቱ ጋር ሕይወትን የሚሰጠው መንፈስ ነው (1 ቆሮ. 15፥45)። መንፈሳችን መቀበያው ክፍል ነው። በክርስቶስ በማመን ጌታ መንፈስን (2 ቆሮ. 3፥18) ወደ መንፈሳችን ውስጥ እንቀበላለን። አንዴ በእርሱ ካመንን እርሱ እንደ መንፈስ ወደ መንፈሳችን ውስጥ ይገባል። ከዚያ በእርሱ፣ ሕይወት በሚሰጠው መንፈስ ዳግም እንወለዳለን ፣ ከእርሱም ጋር አንድ መንፈስ እንሆናለን (1 ቆሮ. 6፥17)።

አማኞች [ከክርስቶስ] ጋር ሕይወታዊ ጥምረት እንዲኖራቸው የእግዚአብሔር ልጅ በሆነው በክርስቶስ ያመኑ ናቸው። ሆኖም፣ አንዳንድ ሰዎች ክርስቶስን ያምናሉ፣ በክርስቶስ ግን አያምኑም። እውነተኛ አማኞች በክርስቶስ፣ ብሎም ወደ ክርስቶስ ውስጥ የሚያምኑ ናቸው። በአዲስ ኪዳን ትርጉም መሠረት ክርስቶስን የሚያምኑ ብቻ አማኞች አይደሉም፣ ምክንያቱም ለማኅበረሰቡ ጥቅም አንዳንድ ሥራዎችን ለመሥራት ጌታ ኢየሱስን ለማስመሰል እና ለመከተል እርሱን እንደ ምሳሌ፣ እንደ ሞዴል ይወስዳሉ። እንዲህ ያሉ ሰዎች ወደ ክርስቶስ ውስጥ ስለማያምኑ፣ ከክርስቶስ ጋር ወዳለ ሕይወታዊ ጥምረት አልገቡም። እኛ፣ በክርስቶስ የምናምን እውነተኛ አማኞች ከክርስቶስ ጋር ሕይወታዊ ጥምረት አለን።

ቅዱሳን

በአዲስ ኪዳን ብዙ ጥቅሶች አማኞች ቅዱሳን ስለ መሆናቸው ይናገራሉ። የሐዋርያት ሥራ 9፥13 እና 32 በኢየሩሳሌም ያሉ ቅዱሳንን እና በልዳ የሚኖሩ ቅዱሳንን በቅደም ተከተል ይጠቅሳል። ሮሜ 1፥7 "በእግዚአብሔር ለተወደዳችሁና ቅዱሳን ልትሆኑ ለተጠራችሁ በሮሜ ላላችሁት ሁሉ" ይላል። ሮሜ 8፥27 መንፈስ ለቅዱሳን እንደሚማልድ ይነግረናል። ሮሜ 12፥13 ቅዱሳንን በሚያስፈልጋቸው ስለመርዳት እና 15፥25 ቅዱሳንን ስለማገልገል ይናገራል። "ቅዱሳን" የሚለው ቃል ቅዱስ፣ ለእግዚአብሔር የተለዩ ሰዎችን ያመለክታል። በክርስቶስ የምናምን አማኞች ብቻ አይደለንም—የእግዚአብሔር ቅዱሳን ነን። የእግዚአብሔር ቅዱስ ሕዝብ፣ ለዓላማው ለእግዚአብሔር የተለየን ሕዝብ ነን።

"ቅዱሳን" የሚለው ቃል ለእግዚአብሔር የተለዩትንና ለእግዚአብሔር ቅዱስ የተደረጉትን ያመለክታል። ቅዱሳን የተለዩ፣ ለእግዚአብሔር የተለዩ ናቸው። አንደኛ ቆሮንቶስ 1፥2 "በቆሮንቶስ ላለች ለእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን በክርስቶስ ኢየሱስ ለተቀደሱት…ቅዱሳን ለመሆን ለተጠሩት" ይላል። "ቅዱሳን ለመሆን ለተጠሩት" የሚለው አገላለጽ በክርስቶስ የሚያምኑ

አማኞች የተጠሩ ቅዱሳን እንደሆኑ ያመላክታል፤ ቅዱሳን *ለመሆን* የተጠሩ አይደሉም። ይህ የስፍራ ጉዳይ፣ በባሕርይ ለመቀደስ ዓላማ በስፍራ የመቀደስ ጉዳይ ነው።

በሰዋሰው *መሠረት*፣ በ ፲ኛ ቆሮንቶስ ፩፥2 "ለእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን" "በክርስቶስ ኢየሱስ ለተቀደሱት" ለሚለው አቻና ገላጭ ነው። ይህ የሚያመላክተው "ለእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን" ከ"በክርስቶስ ኢየሱስ ለተቀደሱት" ጋር እኩል እንደሆነ ነው። ይህ ቤተ ክርስቲያን ከቅዱሳን የተዋቀረች እንደሆነች እና ቅዱሳን ቤተ ክርስቲያንን የሚያዋቅሩ ክፍሎች እንደሆኑ ጠንካራ በሆነ መንገድ ያመለክታል። ሁለቱ የተነጣጠሉ አካሎች እንደሆኑ መታሰብ የለበትም። በግል ደረጃ ቅዱሳን ነን፤ በጋራ ደረጃ ቤተ ክርስቲያን ነን።

ክርስቲያኖች

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ማዕከላዊው ሃሳብ ክርስቶስ ሕይወታችን መሆን እንዳለበት እና እርሱን እንደ ኑሯችን መኖር እንዳለብን ነው። ክርስቲያን የመሆን ግብ ክርስቶስን መኖር ነው። በተጨማሪም፣ እግዚአብሔር በኢኮኖሚው የወሰነልን እጣ ፈንታ ክርስቶስን እንድንኖር ነው። የእግዚአብሔር ኢኮኖሚ ክርስቶስን እንኖር ዘንድ እርሱን እንደ ሕይወታችን እና እንደ የሕይወት አቅርቦታችን እንድንወስድ ራሱን ወደ ውስጣችን ማደል እና ራሱን ወደ ውስጣችን መሥራት ነው። የእግዚአብሔር ክርስቶስን እንድንኖር ነው። ጌታን የእውነት እየፈለግነው ከሆነ፣ እግዚአብሔር የሚሻው የእኛን ድርጊት፣ ጠባይ ወይም ሰናይ ባሕርያት ሳይሆን ክርስቶስን እንደሆነ እናያለን። ክርስቶስ ሕይወታችን፣ የየዕለት ምልልሳችን፣ ሁሉ ነገራችን ሊሆን ይገባል።

ክርስቶስን የመኖር ቁልፉ፣ እንደ ክርስቲያኖች የተቀበልነው ሕይወት የሌላ እንደሆነ እና ይህ ሕይወት የሚኖረው በእርሱ ሳይሆን በእኛ እንደሆነ መገንዘብ ነው። ሁለት ማንነቶች አሉ፣ የሚኖረው ግን አንድ ሕይወት ነው። ሕይወቱ የክርስቶስ ነው፣ ነገር ግን እርሱ ያን ሕይወት ገልጠን እንድንኖረው ይፈልጋል። ሁለቱ፣ ክርስቶስ እና እኛ፣ አንድ ሕይወት ከአንድ ኑሮ ጋር አለን። ክርስቶስን በክርስቶስ ሕይወት መኖር አለብን። ሕይወቱ የእርሱ ነው፣ ኑሮው የእኛ ነው። ተገቢው የክርስትና ሕይወት ይህ ነው።

ምንም እንኳን እኛ እና ክርስቶስ ሁለት ብንሆንም፣ ሁለት ሕይወቶች ወይም ሁለት ኑሮዎች ሊኖረን አይገባም። ሁለታችንም ያለን አንዱ ሕይወት የእርሱ ነው፣ ኑሮው ግን የእኛ ነው። ኑሮአችን በእርሱ ሕይወት የሆነ፣ ራሳችንን ሳይሆን እርሱን የሚገልጥ መሆን አለበት። ስለዚህ፣ የክርስትና ሕይወት ሁለት ማንነቶችን የሚያካትት ሕይወት ነው፣ እነዚህ ሁለት ማንነቶች ግን አንድ ሕይወት እና አንድ ኑሮ አላቸው። ሕይወቱ የጌታ ነው፣ ኑሮው የእኛ ነው።

መልእክት ሁለት

የሕይወት ስንዴ፣ መልካሙ ዘር፣ የምድር ጨው፣ የዓለም ብርሃን እና ሰዎችን አጥማጆች

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ፡- ማቴ. 3፥12፤ 13፥38፤ 5፥13-16፤ 4፥16-20

I. አማኞች ወደ ጌታ ጎተራ በሚሰበሰበው በሕይወት ስንዴ ተመስለዋል—ማቴ. 3፥11-12፤ 13፥24-30፣ 38-42፡-

ሀ. በስንዴ የተመሰሉት አማኞች በውስጣቸው መለኮታዊው ሕይወት አላቸው፤ ሕይወት ሰው የሚደሰተው እግዚአብሔር ራሱ ነው—መዝ. 36፥7-9፤ ዮሐ. 1፥4፤ 10፥10፤ 14፥6፤ 6፥63።

ለ. የክርስቶስ ሕይወት በውስጣችን እንዳይከለከል ከፈለግን፣ በውስጣችን ያሉ የሚከተሉት እንቅፋቶች ይታደቡና ይወገዱ ዘንድ የመስቀሉን መሰበር፣ ሁሉን-ባካተተው መንፈስ ውስጥ ያለውን የክርስቶስ ሞት መግደልን መለማመድ አለብን፡-

1. ክርስቲያን መሆን ማለት በውስጣችን ላለው ክርስቶስ ግድ መሰኘት እና ከክርስቶስ ውጪ ማንኛውንም ነገር እንደ ግባችን አለመውሰድ ነው፤ ለዚህ እንቅፋቱ የሕይወትን መንገድ አለማወቅና ክርስቶስን እንደ ሕይወታችን አለመውሰድ ነው—ማቴ. 7፥13-14፤ ፊልጵ. 3፥8-14፤ ቆላ. 3፥4፤ ሮሜ 28፥29።
2. ሁለተኛው እንቅፋት ግብዝነት ነው፤ የአንድ ሰው መንፈሳዊነት የሚወሰነው በውጫዊ ገጽታ ሳይሆን ለክርስቶስ ግድ በሚሰኝበት መንገድ ነው—ማቴ. 6፥1-6፤ 15፥7-8፤ ዮሐ. 5፥44፤ 12፥42-43፤ ተዛ. ኢያ. 7፥21።
3. ሦስተኛው እንቅፋት ዓመፅ ነው፤ ነገሮችን ስናደርግ ንቁ እና ቀናተኛ ልንሆን ነገር ግን በውስጣችን ያለውን ክርስቶስ ችል በማለት ልናስረውና ላንታዘዘው እንችላለን—ዘሌ. 14፥9፣ 14-18፤ 11፥1-2፣ 46-47፤ ሮሜ 16፥17፤ 1 ቆሮ. 15፥33።
4. አራተኛው እንቅፋት ተፈጥሯዊ ብቃቶቻችን ነው፤ እነዚህ ተፈጥሯዊ ብቃቶች በውስጣችን ሳይሰበሩ ከቀሩ፣ ለክርስቶስ ሕይወት ችግር ይሆናሉ—2፥14-15፤ 3፥12-17፤ ይሁ. 19-21።

II. አማኞች በመንግሥቱ ለማደግ በጌታ በተዘራው የመንግሥቱ ልጆች በሆነው በመልካሙ ዘር ተመስለዋል—ማቴ. 13፥24፥ 38፡-

ሀ. ዘሩ እኛን መልካሙ ዘር፣ የትንሣኤ ልጆች (ማቴ. 13፥38፤ ሉቃ. 20፥36-38) ለማድረግ ወደ ውስጣችን የተዘራው የእግዚአብሔር ቃል (ቁ. 4፣ 19፤ ሉቃ. 8፥11)፣ ክርስቶስ ራሱ (1 ጴጥ. 1፥23) ነው።

ለ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ የስንዴ ዘር እኛን ለመመገብ እግዚአብሔርን እንደ ሕይወት ወደ ውስጣችን ያድላል፤ በተጨማሪም፣ ቃሉ እንደ እሳት እኛን እና የምንተማመንባቸውን ብዙ ነገሮች ያቃጥላል፣ ቃሉ እንደ መዶሻ እኔነታችንን፣ ተፈጥሯዊ ሕይወታችንን፣ ሥጋችንን፣ ምኞቶቻችንን እና ፅንሰ-ሃሳቦቻችንን ያፈራርሳል—ኤር. 23፥28-29።

ሐ. እንደ መልካሙ ዘር፣ ለመሞትና በትንሣኤ ብዙ ፍሬ ለማፍራት ጌታን ተከትለን ወደ አፈር መግባት አለብን፤ መሞትና መስቀሉን መለማመድ በመለኮታዊው ሕይወት ለመኖር የነፍስ-ሕይወታችንን፣ ተፈጥሯዊ ሕይወታችንን መካድና መተው ነው—ዮሐ. 12፥23-26፣ 31-32።

መ. የመልካሙ ዘር መዘራት ሰማዕትነት ነው፣ ምክንያቱም "የምትዘራው ካልሞተ ሕያው አይሆንም" (1 ቆሮ. 15፥36)፤ በአካላዊ፣ በስነ ልቦናዊ ወይም በመንፈሳዊ ሁኔታ ሰማዕት ልንሆን እንችላለን (2 ጢሞ. 4፥6፤ ማቴ. 16፥25፤1 ቆሮ. 16፥12፤ 2 ቆሮ. 2፥12-14)።

ሠ. የክርስቶስ በስሜት የተሞላ ፍቅር ለእርሱ እንድንኖርና እንድንሞት ግድ ይለናል፣ ለእርሱም ሰማዕት ያደርገናል—5፥14-15፤ ሮሜ 8፥35-37፤ 14፥7-9፤ ራእ. 2፥10፤ 12፥11።

ረ. ተፈጥሯዊ ሰዋችንን ለመግደልና መለኮታዊውን ሕይወት ለመልቀቅ በከባቢ ሁኔታችን ያለው የኢየሱስ ሞት መግደል በውስጣችን ከሚኖረው መንፈስ ጋር ይተባበራል—ሮሜ 8፥2፣ 13፤ 2 ቆሮ. 4፥10-13፤ ኤር. 48፥11።

ሰ. የትንሣኤ ሕይወቱ በእኛ በኩል ወደ ሌሎች መተላለፍ ይችል ዘንድ ሞቱ በእኛ እንዲሠራ ስንፈቅድ ሳለን ለጌታ ያለን አገልግሎታችን ሁሉ ከእኛ ሳይሆን ከእግዚአብሔር መመንጨት አለበት—2 ቆሮ. 4፥12-13፤ 1፥8-9፤ 4፥5፤ 10፥13፡-

1. ዳዊት እግዚአብሔር እንዲሠራ ለመፍቀድ እግዚአብሔርን ወደደ፣ እግዚአብሔርን ፈራ፣ ከእግዚአብሔርም ጋር ተባበረ፤ የእግዚአብሔርን መቅደስ ለመገንባት ችሎታው ቢኖረውም፣ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ ቆም አለ—2 ሳሙ. 7፥18፣ 25፣ 27፤ ተዛ. ሉቃ. 1፥38።
2. የዳዊት ቆም ማለት በአጽናፍ-ዓለም ሁለት እጥፍ ምስክርን መሠረተ፡- በመጀመሪያ፣ በዚህ አጽናፍ-ዓለም ያለ ሥራ ሁሉ ከሰው ሳይሆን ከእግዚአብሔር መምጣት አለበት፤ ሁለተኛ፣ ብቸኛው አስፈላጊ ነገር ሰው ለእግዚአብሔር የሚያደርገው ነገር ሳይሆን እግዚአብሔር ለሰው የሚያደርገው ነገር ነው።
3. የመቅደሱ ገንቢ እና መቅደሱ የተገነባበት ስፍራ ሁለቱም የወጡት ዳዊት ከኃጢአቶቹ ይቅር ከመባሉ፣ እግዚአብሔር ለዳዊት ካደረገው ነገር ነበር—2 ሳሙ. 12፥24-25፤ 24፥1-10፣ 18-25፤ 1 ዜና 21፥18፤ 2 ዜና 3፥1፤ መዝ. 51።
4. እኅት ኤም. ኢ. ባርበር "ስለ እግዚአብሔር ሲል መሥራትን ማቆም የማይችል ሰው ሁሉ ስለ እግዚአብሔር ሲል መሥራት አይችልም" ብላለች።

III. አማኞች የምድርን የመበላሸትንና የመበስበስ ጀርሞችን የሚገድሉና የሚያስወግዱ የምድር ጨው ናቸው—ማቴ. 5፥13፤ ተዛ. ዘሌ. 2፥13፡-

ሀ. የሎጥ ሚስት የጨው ዓምድ የሆነችውና የጨውነት አገልግሎቷን ያጣችው ሰዶምን ፍቅር በተሞላ ትክ ያለ እይታ ወደ ኋላ ዞር ብላ ስለተመለከተች ነው፣ ይህም እግዚአብሔር ሊያጠፋው የነበረውን ክፉውን ዓለም ትወድና እንደ ውድ ነገር ትቆጥር እንደነበር ያመላክታል—ዘፍ. 19፥15፣ 24-26፤ ሉቃ. 17፥32።

ለ. ጌታን መከተልን እንደ ሙያ ለማድረግ፣ ያለንን ሁሉ፣ ማድረግ የምንችለውን ሁሉ መስጠት አለብን፤ አለበለዚያ፣ አይሳካልንም፣ ጣዕም አልባ ጨው እንሆናለን፣ ከከበረው ክልል ወደ ኃፍረት ክልል እንጣልማለን—14፥31-35፤ ተዛ. ራእ. 3፥21፤ ዮሐ. 16፥33።

ሐ. ለሁሉ-እንደሚበቃው ጸጋ በሂደት ባለፈውና በተጠናቀቀው ሦስታንዱ አምላክ መለኮታዊውን ኢኮኖሚ ለመኖር መጠንከርና እንድንችል መደረግ እንጂ ተስፋ መቁረጥ የለብንም—1 ቆሮ. 15፥10፤ 2 ቆሮ. 12፥9፤ 2 ጢሞ. 4፥22፤ ቆላ. 4፥6።

IV. አማኞች የዓለምን ጨለማ ለማስወገድ በሰዎች ፊት ብርሃናቸው እንዲበራ የሚያደርጉ የዓለም ብርሃን ናቸው—ማቴ. 5፥14-15፤ ኤፌ. 5፥8፡-

ሀ. ብርሃን የእግዚአብሔር መገኘት ነው፤ ከእግዚአብሔር ስለተወለድን፣ አሁን በጌታ ብርሃን ነን፣ እንደ ብርሃን ልጆች መመላለስም አለብን—1 ዮሐ. 1፥5፤ ኤፌ. 5፥8-9።

ለ. ከሚጠናወተን አባዜ፣ ራስን-ከማታለል የመዳኛው መንገድ በብርሃን መኖር፣ ለእግዚአብሔር ማብራት መከፈት እና የራሳችንን ብርሃን አለማመንጨት ነው—መዝ. 36፥8-9፤ 80፥17-19፤ 139፥23-24፤ 1 ዮሐ. 1፥5፣ 7፣ 9፤ ኢሳ. 2፥5፤ 50፥10-11፡-

1. አባዜ የተጠናወተው ሰው የሕመም ምልክት፣ የሚያስበውና የሚያደርገው ሙሉ በሙሉ ስህተት መሆኑ ነው፣ ሆኖም ሙሉ በሙሉ ትክክል እንደሆነ ያስባል፣ ያምንማል—ማቴ. 6፥22-23፤ ኢሳ. 5፥20።
2. ኃጢአት መሥራት የርኩሰት ጉዳይ ነው፤ አንድ ሰው ኃጢአት ሠርቶ ነገር ግን ኃጢአት እንዳልሠራ ማመንና ያንን ማጽደቅ፣ የጨለማ ጉዳይ ነው—1 ዮሐ. 1፥8፣ 10።
3. ለአባዜ መጠናወት፣ ራስን ለማታለል ምክንያቶቹ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን መውደድ (ዮሐ. 3፥19-20)፣ ትዕቢት (አብ. 3)፣ የእውነትን ፍቅር አለመቀበል (2 ተሰ. 2፥10-11፤ ምሳ. 23፥23) እና ከአንዱ ከእግዚአብሔር ያለውን ክብር አለመፈለግ (ዮሐ. 5፥44) ናቸው።

ሐ. ሕይወት ከብርሃን ማብራት ይመጣል፣ ብርሃን በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ አለ፣ ብርሃን የሕይወት የውስጥ ስሜት ነው—2 ቆሮ. 4፥6፤ መዝ. 119፥105፣ 130፤ ኢሳ. 66፥2፤ ዮሐ. 8፥12፤ ሮሜ 8፥6፣ 14።

መ. "የሰውነትህ መብራት ዓይንህ ናት። ዓይንህ ጤናማ በሆነች ጊዜ ሰውነትህ ሁሉ ደግሞ ብሩህ ይሆናል። ዓይንህ ታማሚ በሆነች ጊዜ ግን ሰውነትህ ደግሞ የጨለመ ይሆናል። እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ እንዳይሆን ተመልከት። እንግዲህ ሰውነትህ ሁሉ የጨለማ ቍራጭ የሌለበት ብሩህ ቢሆን፥ መብራት በደመቀ ብርሃን እንደሚያበራልህ በጭራሽ ብሩህ ይሆናል"—ሉቃ. 11፥34-36።

V. አማኞች ሰዎችን አጥማጆች ናቸው—ማቴ. 4፥16-20፡-

ሀ. ሰዎችን አጥማጆች መሆን፣ ሰዎችን ሙት ውኆች በያዘ ባሕር ከተመላከተው ከዓለም አውጥቶ ወደ መንግሥተ ሰማያት ማምጣት ነው—ሉቃ. 5፥10።

ለ. ሌሎችን ከዓለም አውጥቶ ወደ መንግሥተ ሰማያት የማምጫው መንገድ የመንግሥቱን ወንጌል፣ የእግዚአብሔርን ሙሉ ማዳን ወንጌል በዓለም ሁሉ መስበክ ነው—ማቴ. 24፥14፤ ሉቃ. 4፥18-19፤ ኤፌ. 3፥ 8-9።

የመልእክት ሁለት የቡድን ክፍለ ጊዜ

የሕይወት ስንዴ፣ መልካሙ ዘር
የምድር ጨው፣ የዓለም ብርሃን እና ሰው አጥማጆች

የሕይወት ስንዴ

በመጀመሪያ፣ አዲስ ኪዳን አማኞችን ለመመሰል የሕይወት ስንዴን ይጠቀማል። ማቴዎስ 3፥12 ጌታ ኢየሱስ ስንዴውን ከገለባው እንደሚለይ እና ስንዴውን ወደ ጎተራ እንደሚከት ይነግረናል፦ “አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፥ ስንዴውንም በጎተራው ይከታል፥ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።” በስንዴ የተመሰሉት እነዚያ በውስጣቸው ሕይወት አላቸው፤ ሕያው የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው። ጌታ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃቸዋል (ማቴ. 3፥11) በንጥቀትም በሰማይ ወዳለው ጎተራው ይሰበስባቸዋል። የእግዚአብሔር ልጆች ለመሆን በውኃ ወደ መንፈስ ቅዱስ ውስጥ መጠመቅ አለብን። ከውኃና ከመንፈስ መወለድ አለብን (ዮሐ. 3፥5)። መጀመሪያ፣ በውኃ ተጠምቀናል፤ ከዚያም በመንፈስ ተጠምቀናል። በዚህ መንገድ ወደ ጌታ ጎተራ በሚሰበሰቡ በሕይወት ስንዴ የተመሰሉትን አማኞች፣ የእግዚአብሔር ልጆች ለመሆን ዳግም ተወልደናል። በማቴዎስ 13፥24-30 እንዳሉት እንክርዳዶች በገለባ የተመሰሉት ሕይወት የላቸውም። ጌታ እነርሱን ወደ እሳት ባሕር ውስጥ በመጨመር በእሳት ያጠምቃቸዋል። በ 3፥12 ያለው ገለባ ንስሐ ያልገቡትን አይሁድ ያመላክታል፤ በማቴዎስ 13 ያሉት እንክርዳዶች በስም ብቻ ክርስቲያን የሆኑትን ያመላክታሉ። የሁለቱም የዘላለም እጣ ፈንታ ተመሳሳይ ይሆናል—በእሳት ባሕር መጥፋት (ማቴ. 13፥40-42)።

መልካሙ ዘር

በአንድ በኩል፣ ጌታ ኢየሱስ አማኞች ስንዴ እንደሆኑ ይናገራል፤ በሌላ በኩል፣ አማኞች መልካሙ ዘር እንደሆኑ ይነግረናል። በማቴዎስ 13፥38 “መልካሙም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው” ይላል። በማቴዎስ 13፥4 እና 19 በጌታ የተዘራው ዘር የመንግሥቱ ቃል ነው። በቁጥር 24 እና 38 ይህ ዘር የመንግሥቱ ልጆች ወደ መሆን ዳብሯል። መጀመሪያ፣ ዘሩ ወደ ሰብዕና የተዘራው ቃሉ ነበር። ከዚያም የመንግሥቱ ልጆች ወደ መሆን ያድጋል። በቁጥር 4 እና 19 ያለው ዘር በውስጡ ክርስቶስ እንደ ሕይወት ያለበት ቃሉ ነው። ይህ ዘር አሁን በእኛ፣ በመንግሥቱ ሰዎች፣ በመንግሥቱ ልጆች ውስጥ ያድጋል። ስለዚህ፣ መልካሙ ዘር እንዲሁም ስንዴው የመንግሥቱ ልጆች፣ እውነተኛ አማኞች፣ በመለኮታዊው ሕይወት ዳግም የተወለዱት ናቸው።

በእርግጥም፣ ስንዴው እና መልካሙ ዘር አንድ ዓይነት ናቸው። ገበሬ መጀመሪያ የስንዴ መከር ያጭዳል። ከዚያም የተሻሉትን የተወሰኑ የስንዴ ዘሮች እንደ ዘር ለመዝራት ይጠቀማል። በክርስቶስ እንደሚያምኑ አማኞች መርሁ በእኛም ዘንድ ያው ነው። መጀመሪያ ስንዴው ነን፣ ከዚያም በጌታ የተዘራን መልካሙ ዘር ነን።

የመልካሙ ዘር መዘራት ሰማዕት የመሆን ዓይነት ነው፣ ምክንያቱም ዘሩ እውነተኛ ስቅላትን ይለማመዳል፣ ይገደላልም። በዚህ መንገድ ለመዘራት፣ ለመሰቀል ፈቃደኞች የሆኑ በመጨረሻ ያድጋሉ፣ ይባዛሉ፣ ፍሬም ያፈራሉ። ወደ ምድር ለመዘራት ፈቃደኛ ይልሆኑት፣ ለመገደል ፈቃደኛ ያልሆኑት መካን እና ፍሬ አልባ ይሆናሉ።

ማቴዎስ 13፥24 “መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘርን የዘራን ሰው ትመስላለች” ይላል። መልካሙ ዘር መንግሥቱ ወደ መሆን እንዲያድግ በጌታ ኢየሱስ ተዘርቷል። ይህ መንግሥት ወደ አማኞቹ፣ እግዚአብሔር ወደ መረጣቸው ሕዝቡ እንደ ሕይወት ዘር የተዘራውና እግዚአብሔር በመለኮታዊ ሕይወቱ እንደ መንግሥቱ ወደ ሚገዛበት ክልል እየዳበረ ያለው ክርስቶስ ነው። መግቢያው ዳግም መወለድ ነው (ዮሐ. 3፥5)፣ መዳበሩ በመለኮታዊው ሕይወት የአማኞች ማደግ ነው (2 ጴጥ. 1፥3-11)። ይህ ዛሬ ታማኝ አማኞች የሚኖሩበት የቤተ ክርስቲያን ሕይወት ነው (ሮሜ 14፥17)፣ በሺው ዓመትም ድል እየነሡ ላሉ ቅዱሳን እንደ ርስት ሽልማት (ገላ. 5፥21፤ ኤፌ. 5፥5) ወደ ሚመጣው መንግሥት ይዳብራል። በመጨረሻም ለዘላለም በአዲሱ ሰማይና በአዲሱ ምድር እግዚአብሔር የዋጃቸው ሁሉ እንዲደሰቱት እንደ ዘላለማዊው የእግዚአብሔር መንግሥት፣ እንደ ዘላለማዊው የእግዚአብሔር ሕይወት ዘላለማዊ በረከት ዘላለማዊ ክልል በአዲሲቱ ኢየሩሳሌም ይጠናቀቃል (ራእ. 21፥1-4፤ 22፥1-5)።

የምድር ጨው

ማቴዎስ 5፥13 “እናንተ የምድር ጨው ናችሁ” ይላል። እዚህ ጋር ጌታ ስለ መንግሥተ ሰማያት ሕዝብ እየተናገረ ነው (ማቴ. 5፥3፣ 10)። በተለይ፣ በ 5፥13 ያለው “እናንተ” የሚለው በመንግሥቱ ሕይወት ድል እየነሡ ያሉ አማኞችን ያመላክታል።

በተጨማሪም፣ የምድር ጨው መሆን የጋራ ጉዳይ እንጂ የግለሰብ ጉዳይ አይደለም። በግለሰብ ደረጃ ተገቢ ጨው መሆን አንችልም። የመንግሥቱ ሰዎች የምድር ጨው የሆኑት ብዙዎች እንደተካተቱበት አካል ነው። ራሳችንን ከቤተ ክርስቲያን ሕይወት ከነጠልን፣ እንዲህ ያለ ጨው መሆን አንችልም።

የምድር ጨው የመሆናችን ትርጉሙ ሙሉ በሙሉ ከመበላሸት ምድርን እንጠብቃለን ማለት ነው። ይህ ማለት በመጀመሪያ ሁኔታዋ ለመጠበቅ በእግዚአብሔር በተፈጠረችው ምድር ላይ ተጽዕኖችንን እናሳድራለን። በእግዚአብሔር የተፈጠረችው ምድር፣ የወደቀች ሆናለች። በአንድ በኩል፣ በስብሳለች፣ ተበላሽታማለች። ነገር ግን ጨው ጀርሞችን ይገድላል፣ መበስበስን ያስወግዳል፣ ነገሮችን በመጀመሪያ ሁኔታቸው ጠብቆም ያቆያል። ጨው በተፈጥሮው የመበላሸትን ጀርሞች የሚገድልና የሚያስወግድ ንጥረ-ነገር ነው። ስለዚህ፣ በመግደልና ጠብቆ በማቆየት አገልግሎቱ ጨው ምድርን ወደ መጀመሪያ ሁኔታዋ ይመልሳታል ወይም በመጀመሪያ ሁኔታዋ ጠብቆ ያቆያታል። ስለሆነም፣ የጨው አገልግሎት እግዚአብሔር የፈጠረውን ጠብቆ ማቆየት ነው። ምድር በሙሉ ከጊዜ ወደ ጊዜ ይበለጥ እየበሰበሰች ነው። ስለዚህ፣ በዚህች በተበላሸች ምድር ላይ ተጽዕኖችንን ማሳደር አለብን። ለተበላሸችው ምድር የመንግሥተ ሰማያት ሕዝብ ምድርን ሙሉ በሙሉ ከመበላሸት የሚጠብቋት ንጥረ-ነገር ናቸው። ጀርሞችን የመግደል፣ መበስበስን የማስወገድና ነገሮችን በመጀመሪያ ሁኔታቸው የመጠበቅ ወይም እግዚአብሔር-ወደ ፈጠራቸው ሁኔታ የመመለስ የጨውነት አገልግሎት አላቸው።

የጌታ ውጥን ይህችን ምድር ወደ መጀመሪያ ሁኔታዋ መመለስ ነው። ይህን በዚህ ዘመን ማየት ባንችልም እንኳን፣ በሚቀጥለው ዘመን እናየዋለን። የሺው ዓመት መንግሥት ሲመጣ፣ ምድር ሁሉ በጨው ይቀመማል። በምድር ላይ ያሉ ጀርሞች ሁሉ ፈጽሞ ይገደላሉ፣ ምድርም በሙሉ እንደገና የክርስቶስ የምትሆን ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር-ወደ ፈጠራት ሁኔታ እንደገና ትመለሳለች። ይህ ሥራ በመንግሥቱ ሰዎች ይሠራል።

የመንግሥቱ ሰዎች ባሉበት ሁሉ፣ በዙሪያቸው ባሉት ላይ የጨውነት ተጽዕኖ ማሳደር አለባቸው። በምንኖርበት አካባቢ ጀርሞችን የመግደል አገልግሎታችንን መፈጸም አለብን። በማቴዎስ 5፥3-12 የተገለጠው የመንግሥቱ ሰዎች ባሕርይ ካለን፣ የእውነት ጨዋማ እንሆናለን። በመንፈስ ድሆች፣ የሚያዝኑ፣ የዋሆች፣ ጻድቃን፣ የሚምሩና እግዚአብሔርን በመፈለግ ንጹሖች ከሆንን፣ የጨውነት አገልግሎት ይኖረናል። ሌሎችን መገሠጽ ወይም ስህተቶቻቸውንና እጥረቶቻቸውን መጠቆም አያስፈልግም። በመገኘታችን ብቻ በጨው ይቀመማሉ። የዚህን የተበላሸ ምድር ጀርሞችን የሚገድል ጨው መሆን ማለት ይህ ነው።

የዓለም ብርሃን

በማቴዎስ 5፥14 ጌታ ኢየሱስ “እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ” ይላል። ይህ ብርሃን የመንግሥተ ሰማያት ሕዝብ፣ በዓለም ጨለማ ላይ ለማብራት የመንግሥቱን ሕይወት የሚኖሩ ድል እየነሡ ያሉ አማኞች ነው። በባሕርይ የመንግሥቱ ሰዎች የሚፈውስ ጨው ናቸው፣ በምልልስ የሚያበራ ብርሃን ናቸው።

በማቴዎስ 5፥13 ጌታ ኢየሱስ ስለ ምድር፣ በቁጥር 14 ደግሞ ስለ ዓለም ይናገራል። ለምድር የጨው አስፈላጊነት አለ፣ ለዓለም ግን የብርሃን አስፈላጊነት አለ። ጨለማው ያለው በምድር ላይ አይደለም፤ ይልቁንም፣ የሰው ማኅበረሰብን፣ ሰይጣን ያደራጀውን ስርዓት በሚያመላክተው በዓለም ውስጥ ነው። ዓለም፣ ሰይጣን ያደራጀው ስርዓት፣ ጨለማው የሰው ማኅበረሰብ፣ ብርሃን ያስፈልገዋል። በቁጥር 14 ያለው የዓለም ብርሃን በጨለማ ላሉት አብርሆት ለመስጠት የሙብራት ማብራት ነው። ለጨለመው ዓለም፣ የመንግሥተ ሰማያት ሕዝብ ጨለማውን የሚያጠፉ እንዲህ ያሉ ብርሃን ናቸው።

ሰዎችን አጥማጆች

ቀጣዩ አማኞችን የሚወክለው ምልክት፣ ሰዎችን አጥማጆች፣ ያልተለመደ ነው። ጌታ ኢየሱስ ለጴጥሮስና ለእንድርያስ “በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች አደርጋችኋለሁ” አላቸው (ማቴ. 4፥19)። ወዲያውም ሰዎችን አጥማጆች ለመሆን መረባቸውን ትተው የመንግሥተ ሰማያትን ንጉሥ ተከተሉት። በስተመጨረሻም፣ በበዓለ ኀምሳ ቀን፣ ጴጥሮስ ለመንግሥተ ሰማያት መመሥረት የመጀመሪያው ታላቅ አጥማጅ ሆነ (ሐዋ. 2፥37-42፤ 4፥4)።

የሰዎች አጥማጅ መሆን ሰዎችን ሙት ውኖች በያዘ ባሕር ከተመላከተው ከዓለም አውጥቶ ወደ መንግሥተ ሰማያት ማምጣት ነው። ሰዎችን ማጥመድ፣ “ሰዎችን በሕይወት እያሉ ማጥመድ” (ሉቃ. 5፥10 ከሪካቨሪ ቨርዥን መጽሐፍ ቅዱስ በቀጥታ የተተረጎመ)፣ ማለትም፣ ለሕይወት ማጥመድ (ሐዋ. 11፥18)፣ እነርሱን ወደ መንግሥቱ ማምጣት ነው። በበዓለ ኀምሳ ቀን ጴጥሮስ ሰዎችን ወደ መንግሥተ ሰማያት የማምጣት አገልግሎቱን ጀመረ። ሁሉንም ዓይነት ሰዎች፣ አሕዛብን እንዲሁም አይሁድን አመጣ። እውነተኛ ሰዎችን አጥማጅ ነበር።

ሰዎችን ማጥመድ ትዕግሥት ይጠይቃል። ችኩል ሰው የሆነው ጴጥሮስ ይህን ትምህርት በማቴዎስ 17፥24-27 ተምሮ ይሆናል። ክርስቶስ ግማሽ ሰቅል ስለመክፈሉ ጴጥሮስ ፈጣን መልስ ከሰጠ በኋላ፣ ጌታ ኢየሱስ "ስምዖን ሆይ ምን ይመስልሃል? የምድር ነገሥታት ግብርን ከማን ይቀበላሉ? ከልጆቻቸው ወይስ ከእንግዶች? አለው። ጴጥሮስም፦ ከእንግዶች ባለው ጊዜ ኢየሱስ፦ እንኪያስ ልጆቻቸው ነጻ ናቸው" አለው (ቁ. 25-26)። ከዚያም ጌታ "ነገር ግን እንዳናሰናክላቸው፥ ወደ ባሕር ሂድና መቃጥን ጣል፥ መጀመሪያም የሚወጣውን ዓሣ ውሰድና አፉን ስትከፍት እስታቴር ታገኛለህ፤ ያን ወስደህ ስለ እኔና ስለ አንተ ስጣቸው" አለው (ቁ. 27)። ጴጥሮስ፣ ያለ ጥርጥር፣ ዓሣ ለማጥመድ መሄድና እስታቴር የያዘ ዓሣ እንዲመጣ መጠበቅ ስለ ነበረበት ተጨንቆ ነበር። ከዚህም የተነሣ፣ ሰዎችን አጥማጆች ትዕግሥት ሊኖራቸው እንደሚገባ ተምሯል። ሰዎችን አጥማጆች፣ ለክርስቶስ መጨመር ሌሎችን የሚያገኙ ለመሆን ከፈለግን፣ እኛም ትዕግሥት ሊኖረን ይገባል። መጨመር፣ መባዛት ፈጣን በሆነ መንገድ ሊኖረን አይችልም። "እስኪጠመዱ" እና ከዓለም ወጥተው ወደ መንግሥተ ሰማያት እስኪመጡ ድረስ ሌሎችን በትዕግሥት ደጋግመን ማግኘት አለብን።

መልእክት ሦስት

ሕያዋን ድንጋዮች እና በጎች

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ፡- 1 ጴጥ. 2፥4-5፤ ዘካ. 3፥9፤ 4፥10፤
ዮሐ. 10፥11-16፤ ሕዝ. 34፥11-31

I. አማኞች የእግዚአብሔር መንፈሳዊ ቤት ለመሆን በክርስቶስ የድንጋይ ባሕርይ በተለወጡ በሕያዋን ድንጋዮች ተመስለዋል—1 ጴጥ. 2፥4-5፡-

ሀ. እኛ በክርስቶስ የምናምን አማኞች በዳግም ውልደትና በልውጠት እንደ ክርስቶስ ሕያዋን ድንጋዮች ነን፤ ከሸክላ ተፈጠርን (ሮሜ 9፥21)፣ ነገር ግን በዳግም ውልደት ጊዜ የመለኮታዊውን ሕይወት ዘር ተቀበልን (1 ጴጥ. 1፥23-24)፣ ይህም በውስጣችን በማደጉ ሕያዋን ድንጋዮች ወደ መሆን ይለውጠናል፡-

1. ጴጥሮስ በተለወጠበት ጊዜ፣ ጌታ አዲስ ስም ሰጠው—ጴጥሮስ—ድንጋይ (ዮሐ. 1፥42)፣ ጴጥሮስ ክርስቶስን የሚመለከተውን መገለጥ ሲቀበል፣ ጌታ ዓለቱ—ድንጋይ—እንደሆነ ጨምሮ ገለጠለት (ማቴ. 16፥16-18)።
2. ጴጥሮስ በእነዚህ ሁለት ክስተቶች ክርስቶስም አማኞቹም ለእግዚአብሔር ግንባታ ድንጋዮች የመሆናቸውን ግንዛቤ ተቀበለ—1 ጴጥ. 2፥4-5።

ለ. ክርስቶስ የእግዚአብሔር ግንባታ ሕያዉ ድንጋይ፣ የመሠረቱ ድንጋይ፣ የማዕዘኑ ድንጋይ እና የመደምደሚያው ድንጋይ ነው፤ ከእግዚአብሔር ከተወለድን በኋላ፣ በክርስቶስ የሚያምኑ አማኞች እንደ እግዚአብሔር መንፈሳዊ ቤት ለቤተ ክርስቲያን መገንባት ሕያው የከበሩ ድንጋዮች ወደ መሆን ይለወጣሉ—ቁ. 4፤ 1 ቆሮ. 3፥11፤ ኢሳ. 28፥16፤ ሐዋ. 4፥11፤ ዘካ. 4፥7፤ ዮሐ. 1፥12-13፣ 42፤ 1 ጴጥ. 2፥5-7፤ 1 ቆሮ. 3፥12፤ ማቴ. 16፥18።

ሐ. ክርስቶስ እንደ ድንጋዩ ሰባቱን የእግዚአብሔር መናፍስት፣ ሰባት እጥፍ ያየለውን መንፈስ የሚያመላክቱ ሰባት ዓይኖች አሉት (ዘካ. 3፥9፤ 4፥10)፤ ሰባት እጥፍ ያየለው መንፈስ በሰባቱ የበጉ ዓይኖች (ራእ. 5፥6) እና በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት በሚነዱት በሰባቱ የእሳት መብራቶች (4፥5) ተመላክተዋል፡-

1. መብራቶቹ አብርሆት ለመስጠት፣ ለመመርመር፣ ለማጋለጥ፣ ለመፍረድና ለማቃጠል ናቸው፣ ዓይኖቹ ደግሞ ለመስረጽ ናቸው፤ ሰባቱ ዓይኖች ወርቃማ መቅረዙ ያደርጉን ዘንድ በጉ-ድንጋይ የሆነውን ሁሉ ወደ ማንነታችን ውስጥ ያሰርጻሉ—ዘካ. 4፥2-6፤ 11-14።
2. ሕያዋን ድንጋዮች የምንሆንበት መንገዱ ወደ እርሱ መምጣት እና በእርሱ መታየት ነው፤ ጌታ አብርሆት ሲሰጠንና ሲፈርድብን ሳለ፣ ይመለከተናል፣ ወደ መልኩ ለመለወጣችን ራሱን ወደ ውስጣችን ያሰርጻል፤ ሁላችንም በሰባቱ መብራቶች አብርሆት መስጠት፣ በሰባቱ ዓይኖች በትኩረት ማየት እና ሰባት እጥፍ ባየለው መንፈስ ሕይወት ማስተላለፍ ሥር መሆን ያስፈልገናል።
3. ክርስቶስ እንደ እግዚአብሔር ጸጋ ሕያው ድንጋይ እርሱን ውስጣዊ በሆነ መንገድ በመለማመዳችን በኩል ወደ ማንነታችን ውስጥ ሲቀናበር፣ በእግዚአብሔር ግንባታ ውስጥ ዓምድ ሊያደርገን ለዕረፍታችን ትራሳችን ይሆናል—ዘፍ. 28፥11-12፣ 17-19፤ ዘካ. 4፥7፤ ማቴ. 11፥28-30፤ ዮሐ. 1፥16-17፣ 51።

መ. በስተመጨረሻም፣ ብዙዎች የተካተቱበት ክርስቶስ፣ ክርስቶስ ከድል ነሺዋ ሙሽራው ጋር የእግዚአብሔርን መንግሥት ያመጣ ዘንድ የሰውን አገዛዝ ጥቅል ድምር ለመፍጨት እንደ ድንጋይ ይመጣል—ዳን. 2፥34-35፤ ኢዮኤል 3፥11፤ ራእ. 19፥11-21፤ ተዛ. ዘፍ. 1፥26፡-

1. አሕዛብን ይመታበት ዘንድ ከክርስቶስ አፍ የተሳለ ሰይፍ ይወጣል—ራእ. 19፥15፤ ተዛ. 1፥16፤ 2፥12፥ 16።
2. ብዙዎች የተካተቱበት የሚመታው ድንጋይ፣ ብዙዎች የተካተቱበት ተዋጊ-ድል ነሺው እንሆን ዘንድ በክርስቶስ ለመቀናበርና ከእርሱ ጋር ለመዋሐድ፣ ጠላትን የሚያስወግድ የሚገድለው ቃል ያስፈልገናል፤ ሰይፉን እንደ ሚገድል መሣሪያ ለመለማመድ ቃሉን እየጸለይን-ማንበብ አለብን—ኤፌ. 6፥17-18።

II. አማኞች በክርስቶስ ሕይወታዊ የእረኝነት እንክብካቤ ሥር ባሉ በጎች ተመስለዋል—ዮሐ. 10፥11-16፤ መዝ. 23፥1፤ ማቴ. 9፥36፤ ዕብ. 13፥20፡-

ሀ. ጌታ ራሱ በጎቹን ለመፈለግ እና ለማግኘት እንደ እረኛ ይመጣል—ሕዝ. 34፥11-31፤ ሉቃ. 15፥3-7፤ ራእ. 7፥17፤ ዮሐ. 21፥15-17፤ 1 ጴጥ. 2፥25፤ 5፥3-4።

ለ. ጌታ በጎቹን ወደ ገዛ ምድራቸውና ወደ ረጅሞቹ ተራሮች ያመጣቸዋል፤ ምድሪቱ ክርስቶስን እንደ መልካሚቱ የከነዓን ምድር ታመላክታለች፣ ረጅሞቹ ተራሮች ከሞት የተነሣውንና የዐረገውን ክርስቶስ ያመላክታሉ—ሕዝ. 34፥13-14፤ ቆላ. 1፥12።

ሐ. ጌታ በጎቹን፣ ሕይወት-የሚሰጠውን መንፈስ ወደ ሚያመለክተው፣ ወደ ፈሳሾች መልሶ ያመጣቸዋል፣ መንጋውንም፣ አማኞቹን በብልጥግናዎቹ መመገቡን በሚያመለክተው፣ በፈሳሾች አጠገብ አሰማርቶ ይመግባቸዋል—ሕዝ. 34፥13፤ ራእ. 22፥1-2፤ 1 ቆሮ. 12፥13፤ መዝ. 36፥8።

መ. ጌታ በጎቹን፣ ክርስቶስን እንደ የሕይወት አቅርቦታችን ወደ ሚያመለክተው ወደ መልካሙና ወደ በለጠገው መስክ መልሶ ያመጣቸዋል፣ ውስጣዊ ዕረፍት እንደሚሰጣቸው በማመልከትም እንዲያርፉ ያደርጋቸዋል—ሕዝ. 34፥14-15፤ መዝ. 23፥2፤ ዮሐ. 10፥9፤ ማቴ. 11፥28-30።

ሠ. ጌታ የተሰበሩትን ይጠግናል፣ የደከሙትን ያጸናል፤ በማስደሰቱ እና በመመገቡ እያንዳንዱን ደካማ በግ በሰልፍ ውስጥ እንዳለ እንደ ክብሩ ፈረስ ያደርጋል—ሕዝ. 34፥16፤ ዘካ. 10፥3፤ 11፥7።

ረ. ጌታ በተመለሱት በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ያሉትን ኢ-ፍትሃዊ ነገሮች ሁሉ ለማስወገድ ጻድቅ ፍርዶቹን ይፈርዳል፤ የሚመግበንና አቅርቦት የሚሰጠን እርሱ ከሌሎች ጋር ያለንን ግንኙነት በተመለከተ ትክክለኛ ስሜት እንዲኖረን ያደርጋል፤ እንዲህ ያለ ስሜት በሚኖረን ጊዜ፣ ራሳችንን እንፈርዳለን፣ ከዚህም የተነሣ፣ ከቅዱሳን ጋር እንደ አንድ መንጋ እውነተኛ አንድነት ይኖረናል—ሕዝ. 34፥17-22፤ ቆላ. 3፥15።

ሰ. ክርስቶስ እንደ እውነተኛው ዳዊት እኛን ለመመገብ እና እንድንሞላና እንድንረካ ለማድረግ እንደ እረኛ ቆሟል፤ ችግሮቻችንንና ኃላፊነቶቻችንን ሁሉ በተመለከተ፣ እያንዳንዱን የኑሯችንን ገጽታ ጨምሮ ይንከባከበናል፤ ጌታ እንደ እረኛችን የሚያደርግልን እንክብካቤ ውጤት እንደ ንጉሣችን እርሱን መታዘዛችንና ከንግሥናው ሥር መምጣታችን ነው—ሕዝ. 34፥23፤ መዝ. 23፤ ራእ. 7፥17፤ 22፥1-2።

ሸ. የጌታን የእረኝነት እንክብካቤ ስንለማመድና በንግሥናው ሥር ስንቆይ ሳለን፣ አስተማማኝ እና የማይለወጥ የሆነውን የሰላም ቃል ኪዳኑን እንደሰታለን፣ ከዚያም ወዲህ ለመንፈሳዊ ችግሮችና ረብሻዎችም አንጋለጥም—ሕዝ. 37፥24-28፦

1. በእረኝነት እንክብካቤው ሥር፣ ክፉዎቹ አውሬዎች፣ ክፉዎቹ ሰዎች ሁሉ ከተመለሱት የጌታ ሕዝብ ይርቃሉ—34፥25፤ ተዛ. ሐዋ. 20፥28-29፤ ፊልጵ. 3፥2-3።
2. ጌታ ቀንበራችንን ይሰብራል፣ ከባርነት ያድነናል፣ ለጠላት ንጥቂያ እንደማንሆን ነገር ግን በሰላም እና ተዘልለን እንደምንቀመጥ ተስፋ ቃል ይሰጠናል—ሕዝ. 34፥25፣ 27-28።

ቀ. የጌታን የእረኝነት እንክብካቤ በመለማመድ፣ የተመለሱት የእግዚአብሔር ሕዝብ የእግዚአብሔር መገኘት አላቸው፣ እግዚአብሔር በመካከላቸው ነው፣ እነርሱም በእግዚአብሔር ፊት ናቸው፤ ይህ ከእግዚአብሔር ጋር አንድ የሆንበትንና እርሱም ከእኛ ጋር አንድ የሆነበትን በእግዚአብሔርና በሰው መዋሐድ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ፍጹም ኅብረት—በአንድነት የሆነን ኅብረት ያሳያል—ቁ. 30-31።

በ. በእረኝነት እንክብካቤ፣ ጌታ ወደ በረከቱ ድሰታ ያመጣናል፣ ከበረከት ዝናብ ሥር ያለን የበረከት ምንጭ እንድንሆንም ያደርገናል—ቁ. 26-27፣ 29፤ ዘፍ. 12፥2-3፤ ሮሜ 15፥29፤ 2 ቆሮ. 1፥12፣ 15፤ ዘካ. 10፥1፦

1. በዘኍልቍ 6፥23-27 ያለው በረከት፣ በ 2ኛ ቆሮንቶስ 13፥14 እንዳለው፣ የሦስታንዱ አምላክ ዘላለማዊ በረከት ነው፣ ይህም ሦስታንዱ አምላክ በመለኮታዊ ሥላሴነቱ ለድሰታችን ራሱን ወደ ውስጣችን ማደሉ ነው።
2. የጌታን በረከት ለመቀበል፣ አንድነትን በተግባር መለማመድ አለብን፣ የአንድነት ተግባራዊ ልምምድ ደግሞ በአንድ ልብ መሆን ነው—መዝ. 133፤ ኤፌ. 4፥3-4፤ ሐዋ. 1፥14፤ 2፥46፤ ሮሜ 15፥5-6።

የመልእክት ሦስት የቡድን ክፍለ ጊዜ

ሕያዋን ድንጋዮችና በጎች

ሕያዋን ድንጋዮች

በአዲስ ኪዳን አማኞች በድንጋዮች ተመስለዋል፣ ሕያዋን ድንጋዮች ተብለውም ተጠርተዋል (1 ጴጥ. 2፥5)። እነዚህ ሕያዋን ድንጋዮች በእርግጥም የተለወጡ ኃጢአተኞች ናቸው። ቀድሞ ኃጢአተኞች ነበርን፣ አሁን ግን ድንጋዮች ወደ መሆን በመለወጥ ሂደት ውስጥ ነን።

በዮሐንስ 1፥42 መሠረት፣ ጌታ ኢየሱስ መጀመሪያ ጴጥሮስን ሲመለከተው፣ "አንተ የዮና ልጅ ስምዖን ነህ፤ አንተ ኬፋ ትባላለህ አለው፤ ትርጓሜው ጴጥሮስ ማለት ነው" አለው። የድንጋይ ትርጉም ለእግዚአብሔር ግንባታ የሚሆን የግንባታ ዕቃ ለማምጣት የልውጠት ሥራን ያመላክታል (1 ቆሮ. 3፥12)። በዮሐንስ 1፥42 ያለው ድንጋይ በክርስቶስ የሚያምኑ አማኞች፣ ከእግዚአብሔር ከተወለዱ በኋላ፣ ሕያዋን ድንጋዮች ወደ መሆን ለመለወጥ እርሱን በመቀበል ዳግም እንደተወለዱ (ዮሐ. 1፥12-13) ያመላክታል። ይህ ለቤተ ክርስቲያን፣ ለእግዚአብሔር ቤት ግንባታ ነው (ማቴ. 16፥18)። ለቤተ ክርስቲያን ግንባታ ሕያዋን ክቡር ድንጋዮች ወደ መሆን መለወጥ እንዴት ድንቅ ነው!

አንደኛ ጴጥሮስ 2፥5 "እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች ሆናችሁ...መንፈሳዊ ቤት ለመሆን እየተሠራችሁ ነው" ይላል (ከሪካቨሪ ቨርዥን መጽሐፍ ቅዱስ በቀጥታ የተተረጎመ)። እኛ በክርስቶስ የምናምን አማኞች ዳግም በመወለድና በልውጠት እንደ ክርስቶስ (ቁ. 4) ሕያዋን ድንጋዮች ነን። ከሸክላ ተፈጠርን (ሮሜ 9፥21)። ነገር ግን ዳግም በተወለድን ጊዜ በውስጣችን በማደጉ ሕያዋን ድንጋዮች ወደ መሆን የሚለውጠንን የመለኮታዊውን ሕይወት ዘር ተቀበልን። ጴጥሮስ በዳነ ጊዜ ጌታ አዲስ ስም ሰጠው፣ ጴጥሮስ—ድንጋይ። ጴጥሮስ ስለ ክርስቶስ መገለጥ በተቀበለ ጊዜ፣ ጌታም ዓለት—ድንጋይ—እንደሆነ ጨምሮ ገለጠለት (ማቴ. 16፥16-18)። ጴጥሮስ ክርስቶስም አማኞቹም ለእግዚአብሔር ግንባታ ድንጋዮች እንደሆኑ በሚያሳየው በእነዚህ ሁለት ክስተቶች በጥልቅ ተነካ።

በ 1ኛ ጴጥሮስ 2፥5 መሠረት፣ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት ለመሆን እየተሠራን ነው። የሚመግበው የቃሉ ወተት (ቁ. 2) በአእምሮ በኩል ለነፍሳችን ቢሆንም፣ በመጨረሻ መንፈሳችንን ይመግባል። መንፈሳውያን፣ ለእግዚአብሔር መንፈሳዊ ቤት ለመገንባት ምቹ ያደርገናል።

በአማኞቹ ያለው የእግዚአብሔር ግብ በሕያዋን ድንጋዮች የተገነባ ቤት ማግኘት ነው። የተነጣጠሉና የተበታተኑ ድንጋዮች አይፈልግም፣ በአንድ ላይ የተሰባሰቡ የድንጋይ ክምሮችንም አይፈልግም። እርስ በርሳቸው የተገነቡ ድንጋዮችን ይፈልጋል።

እየተገነባንበት ያለነው መንፈሳዊ ቤት የእግዚአብሔር ግንባታ ነው። በስተመጨረሻ፣ ይህ ግንባታ በአዲሲቱ ኢየሩሳሌም ይጠናቀቃል። በአዲሲቱ ኢየሩሳሌም ምንም ዓይነት ሸክላ አይኖርም፣ ምክንያቱም ሸክላው ሁሉ የከበረ ድንጋይ ወደ መሆን ተለውጧልና። ይህ ማለት አዲሲቱ ኢየሩሳሌም በከበሩ ድንጋዮች የተገነባች ነች። አሁን አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ወደ መሆን የሚገነቡትን የከበሩ ድንጋዮች እየሆንን ነው።

በጎች

ዮሐንስ 10 አማኞች በጎች ስለ መሆናቸው ይናገራል። አይሁድም አሕዛብም አማኞች ክርስቶስ እንደ እረኛቸው ያላቸው በጎች ናቸው።

አንደኛ፣ በጎቹ ከይሁዲነት በረት በሩ በሆነው ክርስቶስ የወጡ የአይሁድ አማኞች ናቸው (ቁ. 2-4፣ 7-9)። በዮሐንስ 10 ያለው በረት ሕጉንና የሕጉ ሃይማኖት የሆነውን ይሁዲነትን ያመላክታል። ክርስቶስ ከምምጣቱ በፊት፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን በሕጉ ሞግዚትነት ሥር አስቀመጠ። ሕጉ፣ የበጎቹ ቋሚ መኖሪያ ስፍራ የሆነው መስኩ እስኪዘጋጅ የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደ በጎች በጊዜያዊነት የተቀመጡበትና የተጠበቁበት በረት ነበር። ክርስቶስ መስኩ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚቆዩበት ቋሚ ስፍራ ነው። ክርስቶስ ከመምጣቱ በፊት፣ እግዚአብሔር ሕጉን የመረጣቸውን ሕዝቡን ለመጠበቅና በተወሰነ ቦታ ለማቆየት ሕጉን እንደ በረት አዘጋጀ። ሆኖም፣ የአይሁድ ሃይማኖት በኋላ በረት የሆነውን ይሁዲነትን ለመሥራት ተጠቀመበት።

የእግዚአብሔር ሕዝብ በረቱን ትተው ወደ መስኩ የሚመጡበት በሩ ክርስቶስ እንደሆነ ዮሐንስ 10 ይገልጣል። ከዚያ ወዲያ እግዚአብሔር የመረጣቸውን ሕዝቡን በሕጉ በረት ውስጥ የማቆየት ውጥን የለውም። ይልቁንም፣ ከሕጉ ወደ ክርስቶስ

እንዲወጡ ይፈልጋል። አሁን፣ በአዲስ ኪዳን ዘመን፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን በሩ በሆነው በክርስቶስ ከሕጉ ሊያወጣ ይፈልጋል። ክርስቶስ መጥቷል፣ መስኩም ዝግጁ ነው። በጎቹ ከእንግዲህ በአይሁድ ሕግ ሞግዚትነት ሥር መገደብ አያስፈልጋቸውም። የመስኩን ብልጥግናዎች ለመደሰት ከሕጉ በረት መለቀቅ አለባቸው። ክርስቶስ አማኞቹ ከማንኛውም ዓይነት በረት መስኩ ወደ ሆነው ወደ እርሱ መውጣት ይችሉ ዘንድ በሩ ነው።

ሁለተኛ፣ በዮሐንስ 10 ያሉት በጎች ከአይሁድ አማኞች ጋር አንድ መንጋ (ቤተ ክርስቲያን) ለመሆን በክርስቶስ የገቡ አሕዛብ አማኞች ናቸው። ቁጥር 16 "ከዚህም በረት ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፤ እነርሱን ደግሞ ላመጣ ይገባኛል ድምፄንም ይሰማሉ፥ አንድም መንጋ ይሆናሉ እረኛውም አንድ" ይላል። እዚህ ጋር ጌታ ኢየሱስ በሕጉ ጥበቃ ሥር ካሉት በጎቹ ከሆኑት ከአይሁድ አማኞች ባሻገር፣ ከአይሁድ በረት ያልሆኑ ሌሎች በጎች እንዳሉት ይገልጣል፣ እነርሱም በአሕዛብ መካከል ያሉና ሊያመጣቸው የሚገባ የተመረጡት የእግዚአብሔር ሕዝብ ናቸው። ይህ ቃል በጌታ ኢየሱስ ሲነገር፣ ትንቢት ነበር። ጴጥሮስ አሕዛብ ለነበሩት ለቆርኔሌዎስ ቤት ወንጌል ለመስበክ በሄደ ጊዜ (ሐዋ. 10) እና ጳውሎስ ለአሕዛብ ዓለም ወንጌል ለመስበክ በሄደ ጊዜ (ሐዋ. 13) ይህ ትንቢት ተፈጽሟል። ለአሕዛብ ወንጌል መሰበኩ፣ ከልዩ ልዩ ቋንቋዎች ብዙዎች ድነዋል፣ ሁሉም የጌታ በጎች ሆነዋል።

ጌታ ኢየሱስ በመጀመሪያ አይሁድ አማኞቹን ከአይሁድ ሃይማኖት በረት ጠርቶ አወጣቸው፤ ከበዓለ ኀምሳ በኋላ ብዙ አሕዛብ አማኞችን ከአሕዛብ ዓለም አድኖ አወጣቸው፤ ይህም ሁሉንም፣ አይሁድ አማኞችንና አሕዛብ አማኞችን፣ አንዱ እረኛ በሆነው በእርሱ ሥር ያሉ አንድ መንጋ ያደርጋቸው ዘንድ ነው። ይህ አንድ መንጋ ጌታ በሞቱና በትንሣኤው ወደ እኛ ውስጥ ባስተላለፈው ሕይወት የተወለደው አንዷ፣ አጽናፍ ዓለማዊቷ ቤተ ክርስቲያን፣ አንዱ የክርስቶስ አካል ነው (ኤፌ. 2፥ 14-16፤ 3፥6)። አንዱ መንጋ የአይሁድ በረት ወይም የአሕዛብ ዓለም ሳይሆን ከአይሁድና ከአሕዛብ ተለይቶ እንደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን በራሱ የቆመ ነው (1 ቆሮ. 10፥32)። አንዱ መንጋ በባሕርይው ከበረቱ በጣም የተለየ ነው። እንደ እረኞችን፣ ክርስቶስ እርሱን እንደ ሕይወታችንና የሕይወት አቅርቦታችን በመስኩ ወደ ምንደሰትበት ወደ መንጋው አምጥቶናል።

በአንዱ መንጋ ያሉት በጎች መለኮታዊው ሕይወት ይኖራቸው ዘንድ የነፍስ ሕይወቱን ስለ እነርሱ የሰጠው ክርስቶስ እንደ እረኛቸው አላቸው (ቁ. 11፣ 14-15፣ 16፣ 10)። በቁጥር 10 ጌታ ኢየሱስ "እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ" ይላል። በቁጥር 11 ደግሞ "መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ያኖራል" ይላል። በእነዚህ ሁለት ጥቅሶች ለሕይወት ሁለት የግሪክ ቃላት ጥቅም ላይ ውለዋል። በቁጥር 10 የግሪኩ ቃል *ዞዌ* ነው፣ ይህም በአዲስ ኪዳን ለዘላለማዊው፣ ለመለኮታዊው ሕይወት ጥቅም ላይ የዋለ ነው። በቁጥር 11 የግሪኩ ቃል ነፍስ ለሚለው ቃል ተመሳሳይ የሆነው *ሱኬ* ነው፣ ይህም ነፍሳዊ ሕይወት፣ ማለትም፣ የስብዕና ሕይወት ማለት ነው። ጌታ ኢየሱስ ሁለት ዓይነት ሕይወቶች እንዳሉት እነዚህ ጥቅሶች ያመላክታሉ። እንደ ሰው ጌታ የሱኬ ሕይወት፣ የስብዕና ሕይወት አለው፣ እንደ አምላክ የዞዌ ሕይወት፣ መለኮታዊው ሕይወት አለው። በጎቹ አንዱ እረኛ በሆነው በእርሱ ሥር አንድ መንጋ ሆነው ይሠሩ ዘንድ ዞዌ ሕይወቱን፣ መለኮታዊ ሕይወቱን (ቁ. 10)፣ ዘላለማዊውን ሕይወት (ቁ. 28) እንዲካፈሉ ለእነርሱ ቤዛነትን ለመፈጸም ነፍሱን፣ የሱኬ ሕይወቱን፣ የስብዕና ሕይወቱን ሰጠ (ቁ. 15፣ 17-18)። እንደ መልካሙ እረኛ በጎቹን በዚህ መንገድና ለዚህ ዓላማ በመለኮታዊው ሕይወት ይመግባቸዋል።

የጌታ መለኮታዊ ሕይወት መገደል አይችልም። በስቅላቱ የተገደለው የስብዕና ሕይወቱ ነበር። እኛ ዞዌ ሕይወቱን እንቀበል ዘንድ አዳኛችን ለመሆን፣ እርሱ፣ እንደ ሰው ለእኛ ቤዛነትን ለመፈጸም የስብዕና ሕይወቱን ሰጠ። የስብዕና ሕይወቱን የሰጠው፣ እኛ ከተዋጀን በኋላ፣ መለኮታዊ ሕይወቱ፣ ዘላለማዊው ሕይወት ይኖረን ዘንድ ነው።

እረኛው፣ መለኮታዊው ሕይወትና የስብዕና ሕይወት ሁሉም ለመንጋው ናቸው። በመንጋው ውስጥ ያሉት ቤዛነት የሚያስፈልጋቸው የወደቁ ናቸው። እንደ ሰው እረኛው የስብዕና ሕይወት ነበረው። ለመንጋው ቤዛነት ይፈጽም ዘንድ የስብዕና ሕይወቱን ሠዋ። በዚህ መንገድ መንጋው ተዋጀ። ከዚያም መንጋው መለኮታዊ ሕይወቱን ተቀበለ፣ በዚህም መለኮታዊ ሕይወት በጎቹ እንደ መንጋ አብረው ኖሩ። ከዚህም የተነሣ፣ መንጋው፣ አንድ አሃድ፣ አንድ አካል ሆኖ ተሠራ። ይህ የተፈጸመው በስብዕና ሕይወት ሳይሆን በመለኮታዊው ሕይወት ነው።

በስብዕና ሕይወት ተኮንነናል፣ ተከፋፍለንማል፤ በመለኮታዊው ሕይወት ተቀባይነት አግኝተናል፣ ተጣምረንማል። በመለኮታዊው ሕይወት ሁላችንም አንድ አካል ነን፣ ማለትም በአንድ ሕይወት በአንድ እረኛ ሥር ያለን አንድ መንጋ ነው። ሆኖም፣ በስብዕና ሕይወታችን ከኖርን፣ በጎች አይደለንም። በግ መለኮታዊው ሕይወት ያለው ዳግም የተወለደ ሰው ነው። ሁላችንም በመለኮታዊው ሕይወት መኖርና እውነተኛ፣ እውንና ንጹሕ በግ መሆን አለብን። ያኔ በመንጋው ውስጥ

እንሆናለን። በመለኮታዊው ሕይወት ካልኖርን፣ መንጋ ሊኖር አይችልም፣ ምክንያቱም መንጋ የሚፈራው፣ የሚሠራውና ተጠብቆ የሚቆየው በመለኮታዊው ሕይወት ነውና። በመለኮታዊው ሕይወት የእውነት አንድ ነን። ይህ በስብዕና፣ በሱኬ ሕይወታችን የሚቻል አይደለም፤ በመለኮታዊው፣ በዞዌ ሕይወት ብቻ ይቻላል። አሁን፣ እንደ ተዋጁና ዳግም እንደተወለዱ ሰዎች፣ አንድ መንጋ ለመሆን በመለኮታዊው ሕይወት በአንድ እረኛ ሥር ነን።

መልእክት አራት

ክቡር የሆኑና ለክብር የሆኑ የምሕረት ዕቃዎች፣ የስንዴ ዘሮች እና የወይኑ ቅርንጫፎች

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ፡- ሮሜ 9፥21፣ 23፤ ሐዋ. 9፥15፤ 2 ቆሮ. 4፥7፤
ዮሐ. 12፥24፤ 15፥1፣ 4-5፣ 7

1. **በክርስቶስ የሚያምኑ አማኞች ክቡር የሆኑና ለክብር የሆኑ የምሕረት ዕቃዎች ናቸው፤ እንደ ምሕረት፣ ክቡር እና ክብር የክርስቶስ መያዣዎች ነን—ሮሜ 9፥21፣ 23፡-**
   - ሀ. እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር የነበረው አላማ ለመገለጡ ብዙዎች እንደተካተቱበት ታላቅ የእግዚአብሔር መያዣ ዕቃ፣ በአዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለሚጠናቀቀው ለክርስቶስ አካል መገንባት እንደ ሕይወት ክርስቶስን እንዲይዝና በክርስቶስ እንዲሞላ ሰውን መያዣ ዕቃው፣ ከሸክላ የተሠራ መያዣው ማድረግ ነበር—ዘፍ. 2፥7፤ ሐዋ. 9፥15፤ ሮሜ 9፥21፣ 23፤ 2 ቆሮ. 4፥7፤ 2 ጢሞ. 2፥20-21፤ ማቴ. 25፥2-4፣ 8-9፤ ዘካ. 4፥11-14፤ ተዛ. ራእ. 3፥18።
   - ለ. ሃያ አራቱም የጳውሎስ መልእክቶች በሁለት ቃላት መጠቃለል ይችላሉ—*ክፍት ዕቃዎች፡-*
     1. እግዚአብሔር ራሱን ወደ ውስጣችን ማደል የሚችልበት መጠን በምንከፈትበት መጠን ላይ ይመረኮዛል፤ እግዚአብሔር እንድንወደውና ራሳችንን ለእርሱ ክፍት አድርገን እንድናቆይ ብቻ ይፈልጋል—2 ነገ. 4፥1-7፤ ማቴ. 5፥3፤ ዮሐ. 1፥16፤ ኢሳ. 57፥15፤ 66፥1-2።
     2. ዝቅጠት በራስ-ከመርካት ይጀምራል፤ ግስጋሴ ከረሃብና ከጥማት ይጀምራል—ዘዳ. 4፥25፤ ሉቃ. 1፥53፤ ፊልጵ. 1፥25፤ ራእ. 3፥16-18።
   - ሐ. ክርስቶስን እንደ የምሕረት አምላክ ለመያዝ የምሕረት ዕቃዎች ለመሆን ተፈጠርን—ሮሜ 9፥11-13፣ 16፣ 20-21፣ 23፤ ሰቆ. 3፥21-23፤ ሉቃ. 1፥78-79፡-
     1. የእግዚአብሔር ምሕረት ከጎስቋላ ስፍራችን ለፍቅሩና ለጸጋው ወደሚመች ሁኔታ የሚያድነን ከእግዚአብሔር ባሕርያት እጅግ ሩቅ-ደረሱ ነው—ኤፌ. 2፥1-4፤ ዕብ. 4፥16።
     2. ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ፣ ሌሎች ለወንጌል ምላሽ ባልሰጡበት ጊዜ እኛ ምላሽ ሰጠን፣ ክርስቶስ ሕይወት የመሆኑን ቃል በተቀበልን ጊዜ እኛ ተቀበልን፣ ሌሎች የጌታን ምለሳ መንገድ ከመከተል ሲያፈገፍጉ እኛ ይህን መንገድ ተከተልን—*ከእንግሊዝኛው መዝሙር* #296፣ ቁጥር 3።
     3. *ምሕረት* በጎስቋላ ሁኔታችን የተነሣሣ የእግዚአብሔር ውጫዊ ድርጊትን ያመለክታል፤ *ርኅራኄ* ከአፍቃሪ ውስጠ-ነገሩ የሚመነጭ ውስጣዊ ጥልቅ ፍቅር ነው—ሮሜ 9፥15፤ ማቴ. 9፥36።
     4. በየማለዳው ሩኅሩኅ ማንነት ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር መገናኘት አለብን፣ ይህም ለሌሎች ምሕረት በማድረግ እና ሌሎች ላይ ባለመፍረድ በመንግሥቱ እውነታ እንኖር ዘንድ ነው—ሰቆ. 3፥21-23፤ ማቴ. 5፥7፤ 7፥1።
   - መ. ክርስቶስን እንደ ክቡር አምላክ ለመያዝ ክቡር ዕቃዎች እንድንሆን ተፈጠርን፤ ክቡር ዕቃዎች ከቤተ ክርስቲያን ማሽቆልቆል በተጻራሪ ሌሎችን የሚከትቡ ከታቢዎች ናቸው—2 ጢሞ. 2፥20-22፤ መሳ. 9፥9፤ 1 ሳሙ. 2፥30፡-
     1. ከታቢው አስተማሪ ነው፣ ይህም መልካም የክርስቶስ ኢየሱስ አገልጋይ፣ በሕይወት ቃሎች የተመገበና ለቤተ ክርስቲያን ሕይወት በየዕለት ሕይወቱ ክርስቶስን ለመኖር መንፈሱን የሚያንቀሳቅስ ነው—2 ጢሞ. 2፥2፤ 1፥13-14፤ 1 ጢሞ. 4፥6-7፤ 6፥20።
     2. ከታቢው ወታደር ነው፣ ይህም በሐዋርያው አገልግሎት መሠረት የእግዚአብሔርን ኢኮኖሚ ለማከናወን የሚከፋፍሉ ሰዎችን ልዩ ትምህርቶች በመጻረር የሚዋጋና በሕይወት ለመንገሥ በሕይወት የተሞላ በመሆን የመጨረሻው የእግዚአብሔርን ጠላት ሞትን በመጻረር ውጊያውን የሚዋጋ ነው—2 ጢሞ. 2፥3-4፤ 1 ጢሞ. 1፥18፤ ሮሜ 8፥6፣ 11፤ 5፥17።
     3. ከታቢው ሯጭ ነው፣ ይህም እንደ መሸሸጊያው ወደ ክርስቶስ ውስጥ በመሸሽ ጤናማውን የቤተ ክርስቲያን ሕይወት የሚኖር እና በንጹሕ ልብ የጌታን ስም ከሚጠሩ ጋር ክርስቶስን እንደ ጽድቅ፣ እምነት፣ ፍቅርና ሰላም የሚከታተል ነው—2 ጢሞ. 2፥5፤ ዕብ. 6፥18-20፤ 2 ጢሞ. 2፥22።

4. ከታቢው ገበሬ ነው፣ ይህም የሕይወትን ዘር ወደ ሰዎች ውስጥ ለመዝራትና በጤናማ ቃሎቹ የሕይወትን መንፈስ ሲያጠጣቸው በሁሉም ሁኔታ ውስጥ መኖር በሚችል ሕይወት ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ የሚሠራ ነው—ቁ. 6፤ 1 ቆሮ. 3፥6፣ 9፤ 2 ቆሮ. 6፥1፤ ሉቃ. 8፥11፤ ዮሐ. 7፥38፤ 6፥63፤ 2 ቆሮ. 3፥6።
5. ከታቢው ሠራተኛ ነው፣ ይህም (ልክ አናጢ እንጨትን አስተካክሎ እንደሚቆርጠው) የእውነትን ቃል በትክክል የሚቆርጥ፣ የእግዚአብሔርን ቃል በልዩ ልዩ ክፍሎቹ በትክክል እና በቀጥታ ያለምንም ማዛባት የሚገልጥ ነው፤ ለጨለመባቸው ሰዎች አብርሆት ለመስጠት፣ ከመርዝ እንዲጠበቁ ለመከተብ፣ ሞትን ለመዋጥ እና ከትክክለኛው መንገድ የወጡትን አማኞች ወደ ትክክለኛው መስመር ለመመለስ የእውነት ቃል በትክክል መገለጡ ያስፈልጋል—2 ጢሞ. 2፥15፤ ተዛ. ሐዋ. 26፥18፤ መዝ. 119፥130፣ 133።

ሠ. ክርስቶስን እንደ የክብር አምላክ ለመያዝ የክብር ዕቃዎች ነን፦

1. ክብር እግዚአብሔር ራሱ መገለጡና ተገልጦ መታየቱ ነው—ኤር. 2፥11፤ ሐዋ. 7፥2፤ ኤፌ. 1፥17፤ 1 ቆሮ. 2፥8፤ 1 ጴጥ. 4፥14፤ ቆላ. 2፥9።
2. ሸክላ ዕቃዎች በሆንነው በእኛ ውስጥ የሚኖር ይህ ውድ መዝገብ፣ ክርስቶስ እንደ የክብር አምላክ አለን (2 ቆሮ. 4፥7)፤ በውስጣችን የሚኖረው "ይህ መዝገብ" የ"[ኢየሱስ] ክርስቶስ ፊት፣" (ቁ. 6) የክርስቶስ መገኘት፣ "[የክርስቶስ ማንነት]" (2፥10) ነው።
3. ልባችንን ወደ ጌታ ስናዞር፣ ጌታ መንፈስን በመንፈሳችን ውስጥ እንዳለ የክርስቶስ መገኘት ትኩር ብለን እየተመለከትን ነው፣ "መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ...ከክብር ወደ ክብር [እየተለወጥንም ነው]"—3፥16-18።
4. የጌታን ክብር ትኩር ብሎ መመልከት እኛ ራሳችን ጌታን ማየታችን ነው፤ የጌታን ክብር ማንጸባረቅ ሌሎች በእኛ በኩል ጌታን እንዲያዩት ማስቻል ነው—ኢሳ. 60፥1፣ 5።

II. በክርስቶስ የሚያምኑ አማኞች የስንዴ ዘሮች ናቸው—ዮሐ. 12፥24፦

ሀ. በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የፈሩት ብዙ የስንዴ ዘሮች አንዱን እንጀራ—የክርስቶስን አካል—ለመሥራት ነው፤ የስንዴ ዘሮቹ በእህሉ ቁርባን እንደተመላከተው ይፈጫሉ፣ በዘይት ይለወሰሉ፣ በምድጃ ይጋገራሉ፣ አንድ ኅብስት ለመሆን ይዋሐዳሉ—1 ቆሮ. 10፥17፤ ዘሌ. 2፥4-5።

ለ. ጌታ፣ እንደ የስንዴ ቅንጣት በምድር ላይ ሲወድቅ፣ በትንሣኤ የዘላለማዊ ሕይወቱን እሳት ወደ "ብዙ የስንዴ ቅንጣቶች" ይለቅ ዘንድ በሞት የነፍስ ሕይወቱን አጣ፤ እኛ እንደ ብዙ የስንዴ ዘሮች በትንሣኤ የዘላለማዊውን ሕይወት እሳት ወደ ሌሎች እንለቅ ዘንድ በሞት የነፍስ ሕይወታችንን ማጣት አለብን—ዮሐ. 12፥24-26፤ ሉቃ. 12፡49-50፤ 1 ቆሮ. 15፥31፣ 36፤ 2 ቆሮ. 4፥12።

ሐ. ለመሞት ወደ መሬት እንደወደቁ የስንዴ ዘሮች የውስጡ ሰዋችን ዕለት ዕለት ይታደስ ዘንድ የውጪው ሰዋችን እየተሰበረ፣ እየጠፋ ነው—ቁ. 16፣ 10-11፤ ቲቶ. 3፥5፤ ኤፌ. 4፥23፤ 5፥26።

መ. ለክርስቶስ አካል መገንባት መንፈሳዊ የሆነ አንድ ክርስቲያን በየቀኑ ሦስት ነገሮችን "ማንበብ" አለበት—መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ ያስፈልገዋል፣ ውስጣዊ ስሜቱን ማንበብ ያስፈልገዋል፣ ከባቢ ሁኔታውንና ያለበትን ሁኔታዎች፣ ይህም በዙሪያው ያሉ ሰዎችን፣ ነገሮችን እና ጉዳዮችን ማንበብ ያስፈልገዋል—ሮሜ 8፥6፤ ተዛ. ምሳ. 16፥9።

ሠ. ሌሎች እንዲለወጡ ልንጸልይና ተስፋ ልናደርግ እንችላለን፣ ነገር ግን ይበልጥ በዚህ መንገድ ስንጸልይ፣ ምንም እንደማይለወጥ ይበልጥ ግልጽ ይሆንልናል፤ የእግዚአብሔርን ልጅ መልክ እንድንመስልና የእግዚአብሔርን ጸጋና ኃይል እንድንገልጥ ለማድረግ እግዚአብሔር የፈጠረው ከባቢ ሁኔታ ይህ ነው—ሮሜ 8፥28-29፤ ተዛ. 6፥3-4፤ 1 ነገ. 7፥17፤ 20-22።

ረ. ከሚሠራው መንፈስ ጋር መተባበርና እግዚአብሔር ያዘጋጀልንን ከባቢ ሁኔታ መቀበል አለብን—ፊልጵ. 4፥12፤ ኤፌ. 3፥1፤ 4፥1፤ 6፥20፤ 1 ቆሮ. 7፥24።

ሰ. ለእግዚአብሔር ቅሬታ እናቀርብ ይሆናል፣ ነገር ግን ቅሬታ ማቅረባችን ለእግዚአብሔር ምርጡ ጸሎት፣ እጅግ ደስ የሚያሰኝ ጸሎት ሊሆን ይችላል፤ ቅሬታ እያቀረብን ሳለ፣ እግዚአብሔር ደስ እየተሰኘ ነው ምክንያቱም የበኩር ልጁን መልክ እንመስል ዘንድ ነገሮች ሁሉ ለበጎ እንዲሠሩ እያደረገ ነውና—ተዛ. መዝ. 102፣ ርዕስ።

III. በክርስቶስ የሚያምኑ አማኞች የወይኑ ቅርንጫፎች ናቸው—ዮሐ. 15፥1፣ 4-5፦

ሀ. ወይኑ ክርስቶስ አማኞቹ ከሆኑት ከቅርንጫፎቹ ጋር በብልጥግናዎቹ ለማደግ እና መለኮታዊ ሕይወቱን ለመግለጥ በእግዚአብሔር ኢኮኖሚ ውስጥ የሥስታንዱ አምላክ ሕይወታዊ አካል ነው—ቁ. 1-5።

ለ. እኛ ምንም ነን፣ ምንም የለንም፣ ከወይኑ ክርስቶስ ውጪም ምንም ማድረግ አንችልም፤ ከዚህም የተነሣ፣ ክርስቶስ ራሱ በሆነው በማይሞተው ሕይወት እንጂ እኛ በሆንነው ወይም ማድረግ በምንችለው ባለመኖር በእርሱ መኖር፣ በእርሱ ውስጥ መቅረት፣ በእርሱ ውስጥ መቆየት እና በእርሱ ውስጥ መኖር ያስፈልገናል—14፥6፤ 2 ቆሮ. 5፥4።

ሐ. በክርስቶስ መኖር በፍቅሩ መኖር ነው፣ ይህም ፍሬ በማፍራት መለኮታዊውን ሕይወት ለመግለጥ እርሱን እንወደውና እርስ በርሳችን እንዋደድ ዘንድ ነው—ዮሐ. 15፥9-10፣ 16-17፡-

1. “እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ፥ እንደ ወደድኋችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ። እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፥ ደቀ መዛሙርቴ እንደ ሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ”—13፥34-35፤ ተዛ. 1 ዮሐ. 4፥18-19።
2. ጌታን የምንወደው ከሆነ፣ በእርሱ እንሞላለን፣ የሚሞላን ነገር ሁሉ ከእኛ በመውጣት ይገለጣል፤ ጌታን ፈጽሞ መውደድ ለጌታ ለመናገር ብቁ ያደርገናል፣ ፍጹማን ያደርገናል፣ ያስታጥቀንማል—ዮሐ. 21፥15-17።

መ. በክርስቶስ መኖር፣ በእኛና በእርሱ መካከል ምንም ነገር እንዲመጣ ባለመፍቀድ በየዕለቱና በየሰዓቱ ራሳችንን ከእርሱ ጋር ባለ ኅብረት መጠበቅ ነው፤ መላው የቤተ ክርስቲያን ሕይወት በመለኮታዊው ኅብረት ላይ ይመረኮዛል፣ ይህም የሚዘዋወረው ሦስታንዱ አምላክ የሆነውን ሁሉ ለድሰታችን ወደ ውስጣችን መሥራቱ፣ መፍሰሱ፣ ማካፈሉ፣ ማጓጓዙ፣ ማስተላለፉ እና ማደሉ ነው—1 ዮሐ. 1፥3፤ 2 ቆሮ. 13፥14።

ሠ. ጌታ በእኛ እንዲኖር፣ ቃሎቹ በእኛ እንዲኖሩ መፍቀድ አለብን፤ ሕይወት ለመቀበል ወደ እርሱ በመምጣት በተጻፈው ቃሉ ከኖርን፣ የአሁን ቃሎቹ እንደ መንፈስ እና እንደ ሕይወት በእኛ ይኖራሉ—ዮሐ. 15፥7፤ 5፥39-40፤ 8፥31፤ 6፥63።

ረ. እውነተኛው ወይን የሆነው የክርስቶስ ቅርንጫፎች እንደመሆናችን፣ ክርስቶስን መኖር፣ ክርስቶስን ማሳደግ፣ ክርስቶስን መግለጥ እና በሁሉም ረገድ ክርስቶስን ማሰራጨት ያስፈልገናል፤ “በበጎ ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራችሁ በእግዚአብሔርም እውቀት እያደጋችሁ፥...በነገር ሁሉ ደስ ልታሰኙ ለጌታ እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ” ማለት ይህ ነው—ቆላ. 1፥10።

ሰ. ፍሬ ማፍራት የውስጡ ሕይወት ብልጥግናዎች ሞልቶ መፍሰስ ነው፤ ከውስጡ ሕይወት ሞልቶ መትረፍረፍ ወደ ሕይወታቸው ዘልቆ የሚገባ ሌሎችን የሚደርስ ፍሰት ይኖራል፣ ይህም ለአብ መክበር የሚኖሩ ፍሬዎች ይሆኑ ዘንድ ነው—ዮሐ. 15፥16።